

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
- пуномоћници оштећених Наташа Кандић и Марина Кљајић,
- сви оптужени,
- и браниоци адвокати: Бранкица Мајкић бранилац оптужених Деветака и Девчића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Крњајића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, Бранко Димић бранилац оптужених Јосиповћа и Николајидиса, а на данашњем главном претресу мењаће адвоката Бранка Лукића браниоца оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Гордана Живановић бранилац оптуженог Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Стојановића и Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића.

Приступили су и сведоци Жељко Брајковић, Душан Ступар и Жељко Ракић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 14 часова и 40 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прегледа га доктор, добро. Дајте онда другог сведока, Душан Ступар нека уђе.

СВЕДОК ДУШАН СТУПАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан Ступар, је ли тако?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам узмемо податке, име оца?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Вељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Вељка. По занимању сте?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са станом, адреса?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Остружница, Савска 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења и место рођења?

Сведок ДУШАН СТУПАР: 1961. година рођења, а Мала Крупска Руишка, Босански Нови.

Сведок ДУШАН СТУПАР од оца Вељка, рођен 1961. године, радник, са пребивалиштем у Остружници, ул. Савска бр. 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у неком сродству са Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановић, Драганом Бачићем, Зораном Косијер, Петронијем Стевановићем, Александром Николајидисом?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не.

Са оптуженима несродан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање шездесетдевет цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године и ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва у овом периоду у селу и страдање цивила приликом догађаја на тзв. минском пољу. Испричаћете суду шта је Вама познато у вези тога. Вас је оптужени Жељко Крњајић предложио за сведока да имате сазнања о овим догађајима.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Почећу одмах од почетка значи. Пред сам тај напад на Ловас организовано је то ко хоће да иде да се скупимо на бензинској станици. Ту су дошли неки војни официри, сад по чиновима слабо се то могло и видети и одатле пребацила нас је војска један део пута са камионима до неког трафоа тамо који је срушен, односно далековод тај. Одатле смо отишли пешке до иза села Ловас. Ту смо сачекали до зоре, јутро, не могу се тачно сетити, можда је било шест, седам, осам сати, тачно временски не могу да се сетим, јер нисам ни имао сат код себе. Све даље чекало се да војска, оно што кажу, изврши то гранатирање њиховим гранатама и то све. После неког извесног времена кренули смо из те једне куће, мислим да је то била Жељкова кућа тамо, сигурно његова, и нормално ишли смо том улицом главном којом смо били предодређени да идемо. Ишли смо том улицом, улазили смо у куће, звали људе оно «домаћине», шта ја знам већ како се кога називало, неки који су познавали људе они су звали по именима, људи су излазили пред нас, поразговарали смо њима, рекли им да обележе капију, односно улаз тај главни са улице са белом тканином, односно крпом неком белом и то је све било тако и речено им је да се остаје у својим кућама и да их нико више неће дирати кад ми прођемо туда. Е сад даље нормално све се ишло до краја те улице. Овамо даље кад смо дошли до задруге ту је била нека спорадична пуцњава, пуцало се на нас, добро и ми смо одговорили на пуцњаву. То је нешто што ја сад сажето могу да вам кажем шта се тог момента дешавало, сад ви још ако имате нешто да питате ви ћете питати, па ћемо видети шта још могу да се сетим од тога шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пре него што крене Жељко Крњајић, не рекосте нам ко сте Ви? Припадник које јединице, шта?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Ја сам био тренутно тада у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која полиција?

Сведок ДУШАН СТУПАР: То је била новооснована полиција у Крајини, односно у Товарнику коју смо имали станицу милиције у Товарнику и одатле смо као милиција отишли мировњачки, што кажу,

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

значи да помогнемо људима небитно ко је, шта је, значи ишао сам тамо као милиционер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је био командир у нападу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Комплетан напад је водио Страја, Миле тај, да се сетим само, Ергић. Он је водио цео напад, а нама тренутно у Станици милиције у Товарнику је био Жељко командир станице, али није он водио напад него је тај Страја водио, а ми смо били само подређени под њим као милиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тој групи од двадесет људи ко је био командир?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па како да кажем, да ли је то био командир, да ли није, мислим, рећићу вам ово ми у милицији нисмо имали да кажем оно однос неки командира ово, оно. Јесте да се Жељко водио као командир али смо имали више оно другарски однос па је Жељко водио и Милорад су водили ту групу милиционера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите Крњајићу.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Добар дан.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Господине Душане, да ли се сећате пре тог напада да ли су долазила нека војна лица у станицу милиције?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па била су двојица официра, сад по чиновима не знам тачно шта су били јер нисам ни био толико да кажем присутан, били смо вани па нисам био присутан толико да видим који су били али била су двојица официра.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јеси ли приметио или чуо је ли био министар полиције Боро Богуновић тада?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па нешто се не сећам баш тог детаља, можда је био али можда га нисам приметио да је ту.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А иначе је ли био малтене сваки дан?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па долазио је, свраћао је с времена на време. Рецимо пре подне, поподне, кад је стигао.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Реци ми кад крећемо из Станице милиције колико то нас креће?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па можда нас је било петнаестак, можда, двадесет, нисам тачно бројао људе, јер оно је било већ да кажемо смркавало се мрачно време, слабо се и видело ко све иде, ко не иде.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И где одлазимо тачно?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па отишли смо у Товарник на бензинску станицу.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли на тој бензинској станици да ли нам се тамо неко обратио, саветовао, дочекао?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па дочекали су нас тамо из ТО, исто неки људи тамо и били су неки официри војни, сад опет кажем сумрак је, а и нисам ни обраћао пажњу који су, шта су, јер нисам волео ни да прилазим близу.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли смо узимали ту још неко оружје?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па јесте, замењивали смо оружје за аутоматско, допуњавали муницију.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли се сећаш у колико смо камиона потоварени?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па не могу се тачно сетити камиона колико је било, можда седам-осам, откуд знам, нисам бројао камионе али како смо улазили тако нисмо ни гледали назад колико има иза возила.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Кад смо изашли из камиона кад смо кренули пешке куд смо ишли тачно?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па ишли смо од тог далековода што је био срушен, ишли смо главним путем до шуме. Онда смо код шуме скренули у кукурузе и кроз те кукурузе смо пролазили, сад не знам тачно ни колико временски, ни где, значи не могу тачно да одредим колико временски смо пролазили кроз те кукурузе и кроз шипраге оне.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли смо том приликом повели два мештана Хрвата?

Сведок ДУШАН СТУПАР: То нисам видео, чуо јесам после да су била двојица Хрвата који су ишли с нама тада, али нисам их видео.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јеси ли чуо шта је било с њима?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Наводно сам чуо да су били тренутно ту, после нисам чуо шта је с њима, једноставно сам после касније чуо да су отишли, да су побегли.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро, и кад долазимо у само село Ловас да ли се сећаш у којој смо ми то кући били?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Мислим да је била твоја кућа, од твог оца у ствари, не твоја него твог оца.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А шта смо ми чекали у тој кући?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па чекали смо да војска изврши напад са предњег дела села.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли је био тај војни напад?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Није био, било је само неких пет до шест граната је само испаљено, после тога ништа се није дешавало.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И ми излазимо на улицу и крећемо, да ли се сећаш шта сам ја тада вама рекао?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па ти си тада са Милорадом у договору речено је да једна група иде левом страном улице, а једна група десном страном улице.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли је било још неких команди или савета?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па команди није било, било је савета да се чувамо, да пазимо једни други да не би неко настрадао, значи то је колико се ја сећам да је било.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Рекао си да смо улазили у сваку кућу да смо звали домаћина, да ли се сећаш да ли је било мешано становништво и Срба и Хрвата у једној кући или само Срби, у другој само Хрвати?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, било је мешано где су људи скупљали се нормално заједно и Срби и Хрвати који су заједно боравили у кућама, односно подрумима где су већ били стационирани.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли је било отпора до центра села Ловас?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, није било отпора, нико на нас до центра села није никакав отпор пружио.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А даље?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Од центра села тамо од правца негде шта је то задруга, од задруге је почела нека пучњава из неких тамо дворишта, односно капија тих. Ми смо одговорили ватром, после кад смо дошли до тих кућа нисмо затекли никаква лица наоружана.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Кад смо кренули од центра према задруги да ли си видео мртвог човека?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Приметио јесам мртвог човека, прошао сам онако само поред њега јер је било доста других људи окупљено око њега, тако да нисам обратио пажњу нешто, мислим, ко је од људи и како изгледа.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И кад смо дошли код задруге да ли је ту била нека пауза, одмор?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па ту смо мало одморили, да.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: После тог одмора да ли се сећаш ти и још један милиционер да ли сте некуд са мном отишли?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па нешто се тога баш не сећам али мислим да смо били у једној кући али не могу да се сетим тачно која је то кућа, колико раздаљине од задруге и то.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јесмо ли ишли даље напред или смо се враћали назад?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, сишли смо још мало доле напред до шта је тамо црква била, Ловачки дом, не знам тачно шта је, мислим да је Ловачки дом тамо био.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јеси ли у то време враћао се назад са мном?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па враћали смо се до центра тамо, не знам шта је био разлог, нешто си рекао али не могу да се сетим тачно детаља зашто је био разлог да се вратимо нешто назад и не знам тачно, не могу да се сетим детаља.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли се сећаш да ли смо били у једној кући где је био један твој познаник с којим си ти радио?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да, нисмо били код њега директно у кући него он је био вани испред куће па смо свратили до њега.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Је ли то кућа код Жељка Јапунце?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ДУШАН СТУПАР: Мислим да јесте, нисам сигуран да ли је то била баш његова кућа јер у томе свему не могу да се сетим да ли смо били тачно пред његовом кућом или кућу пре или касније.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И куд смо онда се вратили, куд смо даље?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па вратили смо се назад до задруге.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Куд си ти наставио, а куд сам ја?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па ја сам одатле само спустио се доле ниже да пошто од моје стрине бака живи, мајка живи доле ниже, свратио сам само до ње кући.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Од тог момента да ли си ти мене више видио у Ловасу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, не. Чуо сам да си отишао неку жену, ко ми рече, не знам тачно од тих другара, да сте неку жену возили да ли у Шид у болницу, да ли рањену, углавном нешто тако је било споменуто да сте одвезли неку жену рањену у болницу.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А до кад си ти остао у Ловасу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па временски можда негде три сата да је плафон, пола четири да је било, не знам тачно временски кажем пошто нисмо имали орјентацију на сат.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Како си отишао из Ловаса?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па скупили се нас више тамо, значи нисам само ја, било је нас више тамо неким камиончићем смо се пребацили назад у Товарник пошто је покојни Милорад рекао да си ти отишао тамо да се ми спакујемо да се враћамо назад у Товарник у Станицу милиције.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите бранилац.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала. Господине Ступар, ја ћу Вам поставити два-три питања, најпре да Вам се захвалим што сте се одазвали да данас сведочите пред овим судом. Можете ли нам рећи да ли сте у тим кућама нашли неко оружје и ако јесте о којем се оружју ради?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па обично је то било ловачко наоружање да ли карабин, да ли ловачке ове пушке, пошто сам ја ловац па знам двоцевке рецимо, шта ја знам, сад да не набрајам калибре да ли је била дванаестица, шеснаестица, не знам. Углавном нађено је нешто и то је однето у задругу тамо у једну просторију остављено све наоружање.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А која је то отприлике количина тог оружја ако можете да се изјасните?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па пазите, не знам, то је било тамо стављено на гомилу, можда је било двадесетак, тридесет, откуд знам, нисам их бројао да знам тачно колика је количина била оружја.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро. У тој вашој групи како сте рекли од двадесетак људи, да ли су сви били припадници милиције или је било неких припадника других формација?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, у нашој групи је било све припадници полиције.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: И још једно питање, ако је Вама наравно познато, да ли је у тој улици било и кућа Хрвата, хрватске националности?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не разумем питање.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да ли је у тој улици главној којом сте се кретали према центру било кућа, хрватских кућа или не?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Било је, било је, не могу рећи тачно колико али било је.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро. Господине Ступар, ја за Вас немам више питања. Хвала Вам.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ваше име је Душан Ступар?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вас је неко ословљавао и по неком надимку?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Ја никад нисам имао надимак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви родом из Ловаса и да ли сте кад живели у Ловасу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, нисам родом из Ловаса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли живели кад у Ловасу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли имали кога од родбине у Ловасу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па кажем Вам нисам имао родбине али од моје стрине мајка је живела тамо у Ловасу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте се Ви одазвали том позиву да приступите милицији, тој новој милицији у Товарнику САО Крајина?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Е сад не могу тачно да се сетим датума када, да ли је то било по ослобађању Товарника након три дана, након четири дана, не могу тачно да се сетим датума кад је основана Станица полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У то време значи непосредно пре напада на Ловас да ли се сећате имена неких ваших колега из те милиције Товарника?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Сећам се Жељко Крњајић, Милорад Воркапић, Милан Девчић, сад ми стаде мозак, Мацура, само како му име, није Саша, збунио сам се, не могу тачно да се сетим сад људи. Милош Станимировић, добро ми смо га звали надимком па онда ко је још био, не могу тачно сад свих да се сетим стаде ми мозак сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та лица која сте набројали Милан Девчић, Мацура, Воркапић, да ли знате одакле су они родом и где су живели пре тога?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па знам где су живели пре тога. Има из Ловаса, има из Шидских Бановаца, има из Товарника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Милана Радојчића?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па нисам нешто да кажем, човека сам познавао овако по лику, значи виђали смо се пошто сам радио на прелазу па човек наиђе с колима, ово, оно, виђали смо се, да смо нешто овако баш били блиски нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био припадник те полиције у Товарнику ваше?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је поред те новоосноване полиције била основана и Територијална одбрана Товарника?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да, Територијална одбрана је била основана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли некога ко је био припадник те Територијалне одбране и где је било да кажем неко седиште где је Територијална одбрана?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Седиште Територијалне одбране је било код православне цркве у Товарнику. Тад тренутно је Миле Ергич Страја био командант Територијалне одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте Ви сазнали да треба да се иде у напад на Ловас и да ли Вам је неко предочио план и како ће се одвијати тај напад на Ловас?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Сазнао сам 10.10. да оно кад смо били ту пред Станицом тад смо сазнали то, а за план неки нисам обавештен о томе, план напада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте 10.10.?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Мислим да је био 10.10.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли кад је био напад на Ловас?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па мислим да је 10.10. то исто вече смо и ишли кад смо сазнали за напад на Ловас да ће се ићи на Ловас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако сте 10-ог увече сазнали за напад на Ловас и договорили се, а рекосте стигосте ујутру онда нешто са датумима нисте у сагласности.

Сведок ДУШАН СТУПАР: У ствари да, могуће 09-ог смо увече кренули, да 09-ог увече, а 10.10. је извршен напад, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то значи да Ви 09.10. увече сазнајете да идете у напад на Ловас?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко Вам то саопштава?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па нама тренутно у полицији је, били су та два официра унутра у Станици полиције, после тога Жељко је само изашао и рекао ко хоће да иде с нама на Ловас да ће бити скупљање код Станице милиције и да се иде на бензинску пумпу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам тада ти официри или Жељко Крњајић објаснили пошто сте ви из полиције, група из полиције у којој формацији ћете да идете, ко ће да командује, ко ће још учествовати у нападу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Нама је тада пред пумпом само тај Миле Страја, односно Ергић, он је одржао неки говор, мислим како, шта, одакле и била су та два официра која су само рекла да ће доћи, колико сам ја чуо, доћи ће камиони да нас пребаце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога? Само вас из те групе или је ту можда било још неких који су се јавили за тај напад?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па пазите, ту су биле три групе које су ишле, мислим три групе, сви смо заједно ишли али су биле три групе. У Ловасу је раздвојено на три групе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што сте кренули да ли сте Ви знали у којој сте групи и које су то остале две групе?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па ја сам знао да сам у групи милиције, а ове остале групе смо сазнали да иде ТО Товарник, односно та група људи и неки добровољци су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли знали ко је тим групама другим командовао?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па кажем да је Миле Ергић водио значи целу групу и милицију и све као територијална одбрана. Сви су били под његовом командом тренутно ту на бензинској пумпи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли вам неко тада рекао којим правцем ћете ви да идете да знате тачно куда да се крећете?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, само тај официр што је био тамо рекао је да ће доћи камиони и да ће нас превести до одређеног дела пута, а нико нам није рекао којом трасом ћемо се кретати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте дошли до тог одређеног дела пута, како кажете, да ли су ту формиране групе и да ли сте се раздвојили и да ли сте ви знали куда идете?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, сви смо ишли заједно до шуме до пред село тамо сви заједно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А испред села?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Испред села је онда Миле рекао где ће која група ићи и онда је Жељко само рекао да ће ићи овде пошто је његова кућа да иде он том улицом где је његова кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад вам је саопштено да ће војска да учествује у том нападу некаквим гранатирањем кад вам је то речено и ко вам је то рекао?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ДУШАН СТУПАР: Мислим да је то вече кад смо дошли пред зору у ствари кад смо дошли пред Ловас мислим да је онда Миле рекао да ће војска извршити напад, е после тога онда да ћемо ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је неко рекао какав отпор да очекујете, које снаге вас чекају са друге стране, с ким се борите, да ли да заузимате Ловас, нападате, шта, какву сте информацију имали ту кад сте дошли до те шуме?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па пазите, ми нисмо били сви у једној групи да кажем буквално на гомили као овце на клање кад иду, значи били смо распоређени један за другим, тако то, тако да рецимо неке ствари које су се и дешавале и причале ниси могао да чујеш јер се крећемо и ово, оно и тако да неке ствари нисам чуо и не могу да кажем да је то неко ми рекао ово и рекао оно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ви идете учествујете у тој акцији а да ли знате кога нападате и какве снаге вас чекају тамо с ким ћете да се борите.

Сведок ДУШАН СТУПАР: То није нам нико рекао какву снагу, какав отпор ћемо тамо очекивати јер то нико није могао ни да зна какав ће отпор бити, само је речено да се иде на напад на Ловас и да се строго води рачуна да не би неко настрадао и то све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад су вам се обратили тамо ти официри и Крњајић да ли вам је објашњено из ког разлога ви идете да заузмате Ловас, који је циљ тог напада и шта ће се догодити?

Сведок ДУШАН СТУПАР: О томе нисам упознат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли познајете Ви насеље, односно да ли сте тада познавали које су улице и куда се крећете?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па пазите, нешто површно сам познавао, нисам познавао цело село али познавао сам површно, рецимо главне улице и тако неке још мање улице, мислим не све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви рекосте било вас је у тој групи око двадесетак, набројали сте неколико три, четири, пет ако се не варам, да ли су у тој групи којом сте се ви кретали били још неки односно нека лица која Ви нисте познавали и који нису били припадници ваше полиције?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, овде код нас били су све припадници милиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи није било код вас ни добровољаца?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Ни добровољаца, ни територијалне одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте кренули да улазите у село да ли знате улицу којом сте се прво кретали?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Назив улице не знам, али знам да је то ова улица главна што води ту до школе и ту где је био центар да кажемо села, то је нека главна улица, да Вам кажем назив улице не знам тачно.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се сем том главном улицом евентуално кретали и неким суседним споредним мањим улицама?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте све време били сви заједно на окупу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па нисмо били сви заједно на окупу, били смо можда у размаку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим на вашу групу.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Наша група је била ту да кажемо у близини једни других.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте успут или негде виђали и неке припаднике из неких других група, да ли сте се негде мимоилазили, сусретали, раздвајали?

Сведок ДУШАН СТУПАР: До центра села ту којом смо ми улицом ишли нисмо се сусретали с никаквом групом другом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте кад сте стигли до центра села онда је неко отворио ватру на вас.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да, доле отприлике тамо иза задруге негде ту из тих кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете ми то објаснити ко је отворио ватру на вас, да ли је неко страдао, да ли је то заиста пуцано по вама и да ли знате ко је то пуцао?

Сведок ДУШАН СТУПАР: На сву срећу нико није настрадао али је било да се склонимо нормално да не би нас погодио метак и то све, а сад ми нисмо затекли та лица која су пуцала на нас из тих места из тих кућа до којих смо после стигли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли то била појединачна пуцњава или рафална?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па више је била рафална.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате где је то ко је пуцао на вас где су завршили ти пројектили који су испаљени на вас, јесте ли осетили да је то у близини вас?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па пазите, било је по зидовима од кућа је било да кажем зрно удари у кућу, у дрво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да сте стигли до те задруге, до дворишта те задруге, ако сам добро разумео или сам можда погрешно.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сада ту скупља још нека војска која је кренула са вама, да ли виђате већи број војника ту око задруге?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па углавном смо били ми највише, ретко, мислим да је можда пар њих само дошло из територијалне одбране ове што је била у другој улици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте били су и добровољци, да ли сте имали сазнање да ту негде има и неких добровољаца?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, ја нисам имао сазнање, немам то сазнање да је неко био од тих добровољаца код нас, нисам их видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли ту неке друге војске, односно ајде да кажемо војске ЈНА са неким оруђима, тенковима, артиљеријом или већ чиме?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да ли је било неког света окупљеног ту око задруге или у дворишту те задруге?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Тај први дан не. Тај дан кад сам ја био не, није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је у току тог напада док сте стигли тамо до села до задруге било страдања неких људи било војника, било цивила?

Сведок ДУШАН СТУПАР: У тој улици где сам ја ишао са групом полиције није било страдања, изузев тог човека што кажем кад смо дошли до центра ту је лежао један човек, ја сам само прошао, погледао га нисам уопште да кажем прилазио близу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете подсетити од момента кад сте кренули том главном улицом, назовимо тај напад, па док сте стигли до центра односно до задруге, колико је времена прошло? У које доба дана сте ви стигли пред ту задругу односно пред то двориште?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па пред задругу смо стигли било је, за дан, да кажемо за дана, а сад које временски кажем опет не могу да кажем тачно да ли је било дванаест, један сат, разумете, значи не могу да детаљно вам кажем тачно време које смо прошли тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хајде отприлике рекосте негде око седам-осам сати кад је то било, значи колико сати ви сте у том нападу до те задруге?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па ајде да кажемо можда од места где смо кренули до задруге ајде да кажем да је прошло можда три и по, четири сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви познавали у то време Јакова Пеулића?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Пазите, времена је дуго прошло мислим да се знам с тим човеком али нисам сто посто сигуран, негде смо се сретали сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Негде. Да ли сте се тог дана срели са тим човеком?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Мислим да јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли нам можете описати тај сусрет са њим шта се догодило, под којим околностима сте се срели с њим и да ли сте евентуално с њим нешто разговарали?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па нисмо ништа разговарали то је само као и са свим осталим људима што смо се сретали у кућама, односно у

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

двориштима, значи оно «изађите ван, будите у кући, ставите белу крпу» то је мислим то орјентационо шта смо ми са тим људима комуницирали и разговарали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Ваша мајка радила са тим човеком неко време?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Моја мајка је радила у «Борову» у Ловасу, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели ту кад сте дошли, поменуште већ његову кућу, да ли знате која је то улица и који део улице?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па кажем не знам тачно како се улица зове, не знам тачно како се улица зове, значи кућу не знам да ли би сад тачно и потрефио где је та кућа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су са Вама у тој групи били овај Рудић Миленко, Мирко Рудић?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не могу се детаљно сад сетити ко је био с нама у групи ту сада, нисам сигуран да кажем ко је био са мном, не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај сведок Јаков Пеулић приликом сведочења пред овим судом између осталог је навео да сте Ви доласком до његове куће рекли «отвори подрум, бацам бомбу», да је он изашао са децом и мајком и свим тим који су били, то је две старе жене и Ви сте рекли да изађе напоље.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Пазите, ми смо звали све људе, значи не само њега него све људе да изађу из подрума и то све, а да сам рекао да ћу бацити бомбу то не, није тачно да сам рекао да ћу да бацам бомбу јер то нигде нисам урадио и никоме нисам урадио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели шта би са тим Јаковом Пеулићем тада кад је он изашао да ли је остао ту кад сте ви отишли, да ли га је неко одвео, ако јесте где га је одвео?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Сва лица која смо налазили у кући, у подруму остајали су у кућама, значи нико није вођен нигде, само су морали да ставе бело обележје на капију да се зна да је ту прошло људство.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Ивана Цоњара и његову мајку Ану Цоњар?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тог дана их видели, односно ако јесте где?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Нисам их видео тог дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли евентуално неко у суседству те куће да ли је било неких запаљених кућа, да ли је било бацања неких бомби?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не разумем, овом улицом којом смо ми ишли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ДУШАН СТУПАР: Пазите, једна кућа јесте димило се из ње, сад нико је запалио од нас није, да ли је погодила граната или је овако нешто, немам појма, али углавном једна кућа јесте била запаљена ту мислим да је то већ у центру ту мало даље од центра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведокиња каже да је запаљена кућа њеног сина и да је међу онима који су запалили кућу њеног сина био и Душан Ступар.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте рекли да никога нисте одводили и да су сви остали ту, то важи и за њеног сина Ивана Цоњара?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Важи али ја их нисам видео тог дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Паву Ђаковића?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Бранку Балић?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Она је у свом сведочењу такође пред овим судом рекла да кад су дошли ти људи испред њене куће међу њима набројала па и Душана Ступара тврдећи да Вас, био је Душан Ступар и још су били неки њој непознати људи.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Је ли та Бранка из Ловаса?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, не познам ту особу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још је навела неке ствари али нећу их цитирати, пошто Ви тврдите да је непознајете и да не знате о чему се ради. Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Ступар, реците ми јесте ли учествовали у нападу на Товарник?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми та Станица милиције у Товарнику да ли је, где, у којој је то згради била та Станица милиције?

Сведок ДУШАН СТУПАР: То је било у згради неког старог покојног тада доктора Цвејића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била приватна кућа?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Приватна кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, после заузимања Товарника од те куће је направљена Станица милиције?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да, да, пошто нико ту није живео да не би нечију узурпирали онда је та кућа узета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је у тој Станици милиције да ли су наоружавани добровољци и дељена им униформа пре одласка у напад на Ловас?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, у Станици милиције није.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један од добровољаца Славољуб Ивановић је дао такву изјаву да је у Станици милиције у Товарнику добио и оружје и униформу.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да ли је добио милицијску униформу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно коју, униформу и оружје?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не сећам се тога, не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете командир је био Жељко Крњајић, ко је био његов заменик?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Био је Милорад Воркапић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су у Станици милиције и да ли су радили Жељко Ракић и Љуба Јоргић?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они били?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Радили смо сви на тим милицијским пословима значи пунктови, патроле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим то, припадници су они исто били полиције?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да, полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми приликом тог напада целокупног у Ловасу и целе те акције да ли сте видели припаднике хрватских оружаних снага?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Ја тренутно нисам, ја говорим да нисам видео, значи можда је неко видео од мојих другара али ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да ми објасните ту вашу акцију на који начин је извођена, кажете било вас је 15 до 20, тако сам разумела?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то сви идете заједно или се поделите на групе, ако јесте, колико то група, ти претреси кућа како то иде, је ли било четири групе по пет људи или сви идете једном улицом, сви другом, како?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, нас 20 је ишло том једном улицом с тим што је једна група, да кажем ајд да поделимо, 10 људи је ишло са леве стране улице, 10 људи са десне стране улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то значи да сте сви код сваке куће ту?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па рецимо уђем ја и још неко са мном у кућу зовемо домаћина да изађу да неће им нико ништа, да смо дошли као полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ови остали кад ви то радите?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па обично су ван на улици били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи улазе по двојица, а ови остали су?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па да ли двојица, да ли тројица небитно, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ови остали су испред на улици?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да, били испред улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако је цела група од 20 људи на тај начин?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се разбили на мање групе по четири-пет?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте једног момента рекли овде да је команданта целе те да кажем групе која је ишла у напад на Ловас, не само ваш, колико је бројала људи, колико је било тих људи заједно сте се кретали од тог релеја до Ловаса?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Пазите, не могу тачно да Вам кажем колико је било, ајд да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оквирно, не мислим бројку.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па ја не знам можда нас није било ни стотињак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни стотињак. Ви сте рекли да је тој групи командовао Милан Ергић звани Страјо.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жељко Крњајић то у својој одбрани не тврди, како он неко ко је ваш командир и командир те групе не зна ко је командант свима?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Нама је он представио се као он ће да води групу Миле Ергић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме се представио, од кога Ви сазнајете да ће сви бити под командом тог Милета Ергића?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Док смо били на бензинској пумпи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ту били и добровољци?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Сви су били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједан од добровољаца овде нама, доста смо их саслушали, није то поменуо, и оптужени који су износили одбране и добровољци који су учествовали у нападу, па чак ни оптужени овде који су учествовали у нападу не помињу да је командант свима био?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Није он био командант да кажем, не могу да кажем да је он био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви данас рекли, ја цитирам Ваше речи.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да, да, али он је био као главни вођа те целе екипе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је то вама, кажете рекао он тамо на пумпи, нико од ових људи овде до сада само саслушали и учеснике у нападу и ове присутне на бензинској пумпи приликом одласка, како сте само Ви то чули?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па кажем била су та два официра који су нам рекли детаљно како ће да се пребацимо до тамо.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисмо сад код официра, него код Милета Ергића званог Страјо.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Знам, да, да. Он је рекао тог момента да ће он да предводи целу групу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми тај распоред група где се то одиграло, где сте се раздвојили?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па тамо у Ловасу кад смо дошли тамо до села тамо смо се распоредили по групама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, где тачно?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па сад како да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од релеја идете пешице.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте пешачили километара?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па можда једно три-четири километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где се то раздвајате?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па ту на уласку у село са задње стране села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са задње стране?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са које стране, из ког правца?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Рецимо од Вуковара тамо тај део како иде из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви сте ишли одоздо, прошли шуму Јелаш, је ли тако?

Сведок ДУШАН СТУПАР: До шуме Јелаш и онда смо се одвојили десно и дошли иза села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко врши раздвајање тих група тамо? Ко сад каже ви идете овамо, ви ћете онамо, ко врши тај распоред?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Ја нисам био ту тренуто да кажем ко је, да ли је овај, да ли је онај, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте Ви били? Тренуто сте нисте ту.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, не кажем то, нисам можда био близу ту да чујем ко је шта рекао, разумете, али смо били оно што кажу у колони један по један не можеш да чујеш све, гледаш да чујеш од колеге ако ти нешто каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви сазнајете да ћете бити у овој групи милицајаца којом командује Крњајић?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па после кад смо ми остали ту Жељко нам је рекао да ћемо ићи том улицом његовом у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био са Вама у групи Милорад Воркапић?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ове мештане Ловаса познајете, јесу ли Милан Девчић и Милан Радојчић били са Вама у тој групи?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Био је само Милан Девчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био Милан Радојчић?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не сећам се да ли је био с нама, дуго је времена прошло сад не могу да се сетим свих детаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли знате неке мештане Ловаса Слободан Зораја?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не могу да кажем да знам, можда људе знам овако из виђења, значи не могу да памтим сва имена јер не памтим сва имена, површно људе по лику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате да дужите или знате или не знате човека?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Душана Грковића?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким је он био у групи?

Сведок ДУШАН СТУПАР: С нама је био у групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли био неки Бурсаћ?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Код нас у групи не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате то лице?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Ако је из Товарника знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је из Товарника знате. Именом и презименом тако да ли га знате?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Знам, Зоран Бурсаћ знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био са вама у нападу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не знам да ли је био у нападу не могу да тврдим зато што ми смо били посебно, посебно да кажем једна је група па друга група, па трећа група. Значи ја не знам ко је ишао испред територијалне одбране и испред тих добровољаца, нисам гледао ко иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Милана Воркапића званог Трнда?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он у нападу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не могу да се сетим свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога из Ловаса од мештана можете да се сетите да је учествовао у нападу сем Жељка Крњајића и Милорада Воркапића и Милана Девчића за које смо чули?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да се сетим ко је још био, био је Дуле Грковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је из Товарника.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Он је из Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро али живи у Товарнику, јуче нам је био као сведок.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Ко још? Зоран Тепавац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био у нападу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био у вашој групи?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па био је припадник полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са овим Рудићима Миленко и Мирко?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Њих знам исто. Мирко је био с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирко Рудић?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Мирко је био с нама, Рудић, а за тог другог нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они, како су они били с вама, јесу ли припадници милиције, шта?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па припадници милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ово, идете од куће до куће, јесте ли претресали српске куће?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њих сте претресали?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Улазили смо у дворишта и звали људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче смо имали једног сведока који је то негира просто се зачудио кад сам га то питала.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па ушли смо код Жељка Крњајића првога у кућу, ушли смо код многих тих људи, значи све једну кућу без обзира да ли је била српска или хрватска кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је том приликом Ви сте били на том правцу па сте од задруге продужили до краја те улице, ја сам Вас тако разумела?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па не знам да ли је то до краја улице али мислим да није, то је можда још неких од задруге 100-150, 200 метара плафон до те од моје стрине мајке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не знате? Је ли то крај те улице или како?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па није, мислим да има још иза тамо кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте завршили претрес ваљда ако идете једним правцем завршавате до краја, шта вас је омело да се не иде до краја?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Мислим да се ишло до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Нисам сигуран сто посто али мислим да се ишло до краја свих кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми да ли је запаљена нека кућа на том правцу куда сте се ви кретали?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Ја колико знам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде смо имали сведоке који тврде да је паљена кућа.

Сведок ДУШАН СТУПАР: У овој улици где смо ми ишли нису паљене куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам само прочитати неке куће које су, Илија Бакета, то нам је рекао Жељко Крњајић да је његова кућа запаљена, је ли знате, то је полицајац неки хрватски?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ДУШАН СТУПАР: То је кућа у тој улици где смо ми ишли, оно јесте било дима кад смо ми пролазили туда али ко је запалио, како се запалила то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосип Цоњар исто запаљена кућа, његова мајка прича, баш Ви кад сте били испред куће и та група и запаљена преко пута кућа њеног сина.

Сведок ДУШАН СТУПАР: То није било тог дана кад сам ја био код те од моје стрине мајке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Златко Краљевић?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И његова мајка Ката Краљевић исто причају да им је запаљена кућа.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Тај први дан није кад сам ја био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то, који дан је то паљено?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Пазите, ја сам био ту до можад три-четири сата поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они причају да је то баш тог дана кад је био напад.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми знате ли Драгицу Острун и Ивана Оструна?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та жена исто прича да је била ту група, ви кажете сви сте били заједно тако једни с једне, други двојица уђу претрес и то и каже да јој је бачена запаљива направа у кућу.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не. Ја колико знам да није. У тој нашој улици где смо ми били није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите други браниоци да ли имају питања? Оптужени? Пуномоћници? А има.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас само питала пошто сте рекли да сте говорили да истакну беле крпе, коме сте то говорили?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па свим мештанима које смо затекли у кућама.

НАТАША КАНДИЋ: Свим мештанима?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Значи и Србима и Хрватима?

Сведок ДУШАН СТУПАР: И Србима и Хрватима.

НАТАША КАНДИЋ: И Срби и Хрвати су истицали?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Стављали су на капију беле крпе да се зна да смо ми прошли туда.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли познајете неког Србина који је истакао?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Рекао сам свима.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, наведите нам једног?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ДУШАН СТУПАР: Ја јако мало познајем Ловас, значи нисам ја мештанин Ловаса да бих познавао све људе, јако мало познајем Ловас, сад да ли је то српска кућа, да ли је хрватска, ја то не знам која је која кућа. Знамо само тамо где смо били да је то Жељкова кућа, а ове остале куће нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли био неко у вашој тој групи ко је знао чија је која кућа?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па прво Жељко.

НАТАША КАНДИЋ: Жељко. Осим њега?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па било је доста, мислим било је тих момака из Ловаса који су били ту која ја не могу да се сетим тачно имена и то све, али било је.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је Вама дао ту инструкцију да говорите да истичу белу крпу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па то је тако договорено код свију.

НАТАША КАНДИЋ: Које?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па овде кад смо кренули онда смо се договорили тако да стављају се беле ознаке да би се знало да је у тој кући нема никаквих проблема.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте рекли да је било да сте нашли оружје те ловачке пушке, којом приликом, када, где, је ли тог дана налазите?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Тог дана, тог првог дана кад сам ја био тамо.

НАТАША КАНДИЋ: А како, на који начин?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па како, ајд рећи ћу један пример где смо нашли ловачку пушку стајала је иза врата у кући ловачка пушка расклопљена, сад која кућа тачно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: То значи, како се то одвијало? Ви сте улазили у куће?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па ушли смо у кућу ако се нико не јавља или ако се јавља од некуд онда они изађу ван, онда ми претресемо пред њима кућу, значи нисмо улазили самовољно да би претурали ствари, да би кидали, да би ломили.

НАТАША КАНДИЋ: И кажете колико сте 20, 30 у тој улици пушака?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, не, не знам тачно колико је тачно нађено пушака да сад ја кажем 20, 30, можда је било тамо кад смо донели у ту просторију можда је било 20-30 пушака тамо у тој просторији, сад колико је нађено у којој у овом делу то не могу.

НАТАША КАНДИЋ: А у та ваша група колико је нашла?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Ви знате за ту једну растављену или више?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Знамо за једну ту растављену пушку, сад нисам гледао ко вуче, ко носи коју пушку овако.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, овај, само шта је било са људима, Ви уђете у кућу, претресете и онда?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Оставимо их да буду у својим кућама и да не излазе.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неког позива да се сви упуте према селу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Први дан није.

НАТАША КАНДИЋ: Нико?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Ми смо овде од разних сведока чули.

Сведок ДУШАН СТУПАР: Ја не знам за то, ми никога у нашој улици нисмо водили са собом, нити позивали да иде доле негде на неки, да кажем, одређени део где да се скупе људи.

НАТАША КАНДИЋ: Шта кажете, Ви сте око колико сати, око 3 сте напустили?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Око три, четири сата можда, није прошло четири сата.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то био неки план по којем значи у три сата напуштате или?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Није био никакав план, него једноставно Милорад је дошао само после тога када је. Жељко отишао са том рањеном особом, не знам ни ко је ни штај, овај, Милорад је рекао, «момци, можете се полако паковати, идите доле у Товарник у станицу милиције», нормално да радимо свој посао.

НАТАША КАНДИЋ: Само још оно када сте нам поменули да је 09.-ог увече да је тако Жељко рекао, ко хоће да иде, да ли је неко рекао Жељко или Страја, шта је циљ вашег одласка, напада?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, тог момента ја нисам чуо о томе ништа.

НАТАША КАНДИЋ: А касније?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Ни касније нисам био обавештен о неким детаљима, да кажем у.

НАТАША КАНДИЋ: Па у коју врсту акције сте Ви кренули?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Како да кажем сада у коју врсту, мислим, не разумем шта.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да нико ништа није рекао, куда сте кренули?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, речено је одређени део али идемо на, да се ослободи село, овај, односно да се заузме село као испомоћ војсци и то све.

НАТАША КАНДИЋ: Да се заузме село?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А од кога да се заузме?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па пазите сада како да Вам објасним од кога, од тог Збора народне гарде, од хрватских војника.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли сте видели Збор народне гарде у селу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Искрено да кажем, нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неког отпора у селу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Кажем Вам да је било у тој нашој улици, било је пуцњаве где ја нисам видео ко је пуцао и одакле је, мислим, са чим је пуцано.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било на Вашој страни страдалих?

Сведок ДУШАН СТУПАР: На нашој страни, колико знам да није.

НАТАША КАНДИЋ: А у другим улицама?

Сведок ДУШАН СТУПАР: То нисам обавештен, мислим да је било, након два, три дана сам чуо да је мислим да је један дечко погинуо, сада не знам тачно да ли од.

НАТАША КАНДИЋ: А на страни ових других, мештана Хрвата?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Нисам тај дан чуо ништа о томе шта се дешавало.

НАТАША КАНДИЋ: А касније?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Касније сам тек негде можда предвече чуо да је можда неких десетак људи да је настрадало.

НАТАША КАНДИЋ: На који начин, да ли сте чули?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Е то нисам чуо, то нисам чуо, зато што нисам био ту, зато и не знам, али људи су ми само рекли да је било можда неких десетак страдалих људи.

НАТАША КАНДИЋ: Само да Вас питам, овај, да ли сте Ви по професији професионални полицајац и милиционер?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: А у Товарник сте дошли како?

Сведок ДУШАН СТУПАР: У Товарнику сам дошао, овај као и сви људи што су дошли, ТО и као што су дошли и ови остали цивили.

НАТАША КАНДИЋ: А одакле сте дошли?

Сведок ДУШАН СТУПАР: У селу сам био, у Товарнику.

НАТАША КАНДИЋ: У Товарнику?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А како долазите на ту позицију милиционера?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Како сада да Вам објасним, па ту смо били заједно група свих, оно, дошло је до тога да се организује, да се направи станица полиције да би се одржавао јавни ред и мир, да не би се палило, да се не би убијало, да се не би кидало и тако то.

НАТАША КАНДИЋ: И онда се Ви пријавите?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па ја сам се пријавио у полицију.

НАТАША КАНДИЋ: И до када сте били у полицији?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Био сам дуго, не могу да се сетим тачно, мислим да сам био две године.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, да ли сте касније одлазили у Ловас, после тог 10.-ог?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па касније сам одлазио можда ако нешто по службеној дужности, ако је рецимо нека патрола или не знам, тако нешто ако је гребало.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате шта се догађало касније, да ли сте имали прилике да чујете, да Вам неко нешто каже?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Па пазите, то је све било оно рекла-казала, онај каже овако, онај каже онако, не можеш да закључиш тачно шта се дешавало.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте виђали Крњајића?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Жељка нисам видео од тог првог дана када смо били у Ловасу, до негде пред Нову годину, чини ми се, нисам га виђао тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Молим Вас да ми кажете ако знате, да ли је та зграда у којој сте Ви били смештени у Товарнику и раније коришћена за милицијску станицу?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А да ли можете да ми кажете, да ли је та милицијска станица када сте Ви дошли у њу, имала одређене неке просторије, затворске просторије?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И још нешто да ми кажете, да ли је после заузимања Ловаса у тој станици било икаквих затвореника или притвореника после пада Ловаса?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Тај први дан није било, а после тога не знам шта се дешавало.

Опт. МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више? Има допунско, хајдете.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Питао бих те господине Душане, да ли си ти видео или чуо да је тај официр донео неку карту, мапу да је тај напад на Ловас испланиран од стране ЈНА?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Да кажем да нисам видео, јер нисам видео близу тога да бих могао да видим шта се показује и шта се детаљно прича.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли си чуо, да ли је тај напад испланирала милиција Товарника или?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Тај напад није испланирала милиција Товарника, него је то војска, вероватно војска док су дошли официри да нам саопште све то.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро, хвала, имао бих само један приговор, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: За Рудић Миленка, Рудић Мирка, Зораја Слободана, како се год одговори погрешно је питање, он човек, ја гарантујем да он не може да зна Зораја Слободана, Рудић Мирка и поготову Миленка можда, питање гласи, јесу учествовали у нападу, а ако каже јесу, нису, све је тачно, ти људи нису учествовали у нападу, већ када смо ми долазили до њихових кућа, они су излазили, прикључили се нама, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа не тера сведока да каже, само се пита име, презиме да ли зна човека и да ли је учествовао у нападу. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако дозволите само једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто сте рекли да је то том акцијом свих командовао тај Страја Ергић, да ли сте га Ви у току тог напада или по доласку у Ловас, видели у Ловасу или после у Товарнику?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Ја сам га видео то јутро у Ловасу, пре него што смо кренули из те куће Жељкове и после, нормално, виђао сам га у Товарнику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тог дана када сте ушли у тај Ловас и после заузимања Ловаса, да ли сте видели тог човека?

Сведок ДУШАН СТУПАР: Не, само ујутру сам се видео са њим, оно док смо ишли према Ловасу, мислим, видео сам човека, а после тога ја када сам отишао из Ловаса, нисам га видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

Сведок ДУШАН СТУПАР: У Ловасу, извињавам се на одговору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем Вам се господине Ступар, можете да идете, сада нека дође сведок Жељко Брајковић, звани «Кинез»

Сведок ДУШАН СТУПАР: Хвала.

СВЕДОК ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Брајковићу.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Фрањо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Машинбравар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса Ваша?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Сада живим у Бечеју, Болманска 48.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: 1960. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у сродству са неким од овде оптужених лица?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Нисам ни у каквом .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам читам та лица, видите их све, ни са ким нисте у сродству?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Нисам у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженима несродан.

Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите, положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Ово да прочитам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок Жељко Брајковић, од оца Фрање, по занимању машинбравар, са пребивалиштем у Бечеју, ул. Болманска 48, рођен 1960. године у Вуковару, са оптуженима несродан, није у завади, опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води кривични поступак против ових четрнаест лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање становника Ловаса у нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила у октобру и новембру месецу 1991. године у Ловасу и страдање цивила приликом догађаја на такозваном минском пољу. Испричаћете суду шта је Вама у вези свега овога познато. Вас је оптужени Крњајић предложио за сведока да имате сазнања, а многи сведоци су Вас овде онако спомињали успут. Да ли имате Ви неки надимак, Жељко Брајковић звани «Кинез»?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите да чујемо шта Ви знате од тога, 69 људи је у Ловасу убијено хрватске националности страдало.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па и ја сам полутан, тако да знате о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из мешовитог брака?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Из мешовитог брака, тата ми је Хрват, мама ми је Српкиња. Колико ја знам, ја сам био у подруму тај дан, ја и мој покојни отац, био је напад, код нас су дошли у кућу и Жељко и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви живели у којој улици тада у Ловасу?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Тада је била Иве Лоле Рибара 20, ја сам у стану био, али сам ту код тате био зато што је сам, јер моје сам, маму, прву жену и двоје деце пребацио у Србију код моје тетке, што је у Јукову, код Инђије, ето ту. Тако да ја након тих година, кажем, ја сам био у подруму и тамо сам кренуо. Ја слабо знам тај напад, јер нисам ни видео, док су дошли до моје куће, они су ушли у моје двориште, рекли још тамо да изађемо из подрума, Жељко и ови и онда су рекли, мог тату зезали, «хајде идемо картати» и то. И ништа, ми смо тамо кренули према задрузи и када смо дошли тамо, оно се запуцало одозгоре. Ја сам, они су ми рекли да се вратим назад и то је све тај дан и ја сам отишао кући и узео тату и отишли смо код Мићиног тате спавати, ту ноћ, ипак је било се још доста скупило, да не нешто се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Миће?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Девчића, код његовог оца смо, Боже отишли. То је то што ја знам за те. Сутрадан је било, овај, знам да је дошао Љубан код мене и тати рекао да би требало да се договоримо да задруга поново ради, да, јер ја сам радио у задрузи и тата ми је био четрдесет и више година радио у задрузи, отишао у пензију пред рат и он је рекао и ја сам отишао да, треба код кога је тај кључ од сале, где је то, да ће ту бити неки састанак да се договори. Ја сам отишао по једнога Ђурицу, довео га са колима мојим и вратио се и ја сам отишао кући. Ето то је све што ја знам, на том састанку нисам присуствовао, био сам код куће. Онда су тамо када смо то, мени су рекли да идем у задругу, када је дошао и тата кући, он је преузео да ме обучи, ово рачуноводство, како се он договорио са Љубаном. Љубан је рекао да, представио се директор да ће бити и то је био и ја сам, кажем Вам, отишао у задругу и тамо сам радио и навече смо чували, ујутру сам комбајнирао ишао и то је све.

За минско поље нисам био у селу, то можете како год, био сам тада, пуким случајем у Србији, ишао сам да видим прву жену и децу и маму. Када сам дошао тамо, жена ми та са децом отишла преко Босне за Хрватску и ја од тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су отишли то?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па испред мене што ћу ја доћи дан, два, као да су знали, неко је можда нешто јавио или нешто, ја не знам, ето то је било оно што ја знам и ја сам онда прешао у задругу и ујутру сам

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

стално ишао радити и више ја, стално сам у селу био, дођем кући, пресвучем се и онда см био у задрузи, чувао навече, ја и Милан Рендулић, смо заједно, зато што смо једино ми ту радили у задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали униформу?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Нисмо одмах имали, онда смо имали, смо обукли оне војне старе када смо имали код куће, из резерве некада и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то обукли?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па трећег дана, то за навече, то за стражу, трећи, четврти дан, то је 21 годину, јер ми смо навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта трећи, четврти дан, од напада или?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, да, онда смо ми ту чували задругу, пошто задруга има два дела, ми смо доле чували где су машине, а други су двоје, не знам који су били горе, исто тако чували по двоје, да се не би нешто у задрузи узело и то. Ја сам у дођем делу где су трактори били, ту сам ја и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје јесте имали?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, добили смо пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Паповку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то дели оружје?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па тамо су у Месној заједници дали нам као ТО да морамо бити и то, али само смо тако добили да имамо да чувамо ту задругу, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то делио, ко је био тамо у ТО?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па у томе ТО тада када сам ја дошао, био је Милан Радојчић и био је неки Љубо који је ми је и дао пушку ту, а он је био тамо крај њега да зна да сам ја Ловашчанин и то. А не знам, тај Љубан ваљда је негде од, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ће да Вас испитује онај ко Вас је и предложио за сведока. Крњајић, изволите.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан, господине Жељко.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Добар дан.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Питао бих те, два, три месеца пред рат, значи пре 10.10.1991. године, да ли су мештани хрватске националности држали неке страже?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јесте.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли је било неких пунктова?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јесте, било је, не знам тачно, било је на свим кракјевима села, колико ја знам.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли су ти припадници тих стража били наоружани?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јесу.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли си ти виђао, какво су они имали оружје?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па не, имали су ловачке, неко је имао калашњиков, како ко, не знам ја сада тачно ко је шта имао, али већином су имали и ловачке и калашњикове и свега је било.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јеси ти био учесник тих стража?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Нисам.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро, реци ми, 10.10. ујутру, где се ти налазиш?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: У подруму, код оца.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И, чујеш неко пушкарање?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Када се отворила твоја капија, шта си чуо и шта си видео?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Видео сам тебе, овај, да сте ушли, Дулета и зовете мога тату, «ајде долази, идемо»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте именом и презименом ако знате?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Дуле Грковић, рекао сам, њега и Дулета Грковића сам видео, пошто њих познам и дошли су и онда су мога тату Фрању звали и зезали га да иду картати и то је то било, када су они дошли, тако су се ту поздравили и све, то је било.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли смо попили неку ракијицу, неки сок?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јесте, неко је сок, неко је ракију и то је било све што је онако, испричали смо се мало, како је, зезали се и ето.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли смо рекли твоме оцу Фрањи да остане код куће?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, да остане и да буде ту код куће и ја сам кренуо иза Вас, ја и још неки људи тако да видимо.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли си ти присилно кренуо иза нас или?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не, не, нисам присилно кренуо.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И докле си ти ишао иза нас?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па тако, тамо смо код ове зграде и ово, када се запуцало преко, онда сте Ви рекли да вратимо се и Мићо и ти и Милан да се вратимо назад кућама, да видите да се пуца.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли сте ти и твој отац Фрањо имали било каквих примедби на мене, на Дулета?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Није, ни на тебе ни на Дулета, немам ја ни на којег Ловашчана, нико нас није.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Значи, било је све кореткно?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Све је било коректно.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Хвала ти што си се одазвао позиву.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац да ли има нека питања?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине Брајковићу, том приликом сте већ рекли, да су Жељко Крњајић и Душан Грковић ушли у Вашу кућу.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније, ништа Вас не чујемо.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да поновим ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окренули сте се према њему, а микрофон је остао овамо.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да поновим, судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите, због транскрипта.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Том приликом када су Жељко Крњајић и Душан Грковић ушли у Вашу кућу, интересује ме, да ли су они тада вршили претрес куће*

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не, нису.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А да ли су Вам можда после одласка рекли да истакнете неку белу плахту?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јесу, да ставимо на капију да се зна да је кућа прегледана као и све.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: То је у том смислу било?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, да.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро, хвала Вам господине Брајковићу и хвала Вам што сте се одазвали да данас сведочите.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па ред је, након толико година.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да Вас је та војска која је наишла то јутро затекла у подруму. Зашто сте Ви били у подруму?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па почело је прво гранатирање, ја сам мислио, нисмо знали шта је док није то, почеле су пуцати гранате, па смо отишли ја и тата у подрум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви имали евентуално неку информацију да ће се догодити некакав напад, да ће бити гранатирање па да сте пре тога отишли у подрум?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви чули или видели тог дана у току тог напада да је то неко од Ваших мештана страдао, да има погинулих?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Ја нисам, ја сам ту близу, једна улица, па негде на половини ближе крају, до тада ја нисам видео, јер сам био у подруму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када сте изашли из подрума и у току дана и после подне, да ли сте видели да има погинулих?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Ја нисам видео, јер смо ишли једно време каа се запуцало одозгоре, они су рекли и онда сам ја отишао кући по тату и отишли смо код Боже Девчића у кућу и тамо смо преспавали до ујутру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи наредног дана и наредних дана, да ли сте чули, да ли сте видели да је било погинулих Ваших мештана?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па причало се да ми је комшија Ива Острун погинуо и ја нисам видео да је погинуо, ту одмах до мене кућа, ја га нисам видео, негде су рекли након три, четири дана неко је причао тамо када смо радили у задрузи од неких Хрвата и тако сам ја чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изузев за њега, да ли сте чули да су још нека лица тог дана страдала у том нападу?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па добро, причало се, али ја нисам знао ко, у том моменту није се то знало ко је, све настрадао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте касније сазнали ко је настрадао и евентуално на који начин је неко страдао?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: То је рекла-казала, не могу ја да неком верује, неком не верујем, причало се јесте да је једно десетак људи погинуло, то знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи Ви, ако сам добро разумео, наредног дана и наредних дана радите у задрузи?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, да, од првог дана сам тамо био и радио сам прије рата и после рата сам наставио, вршио комбајем и то, кукурузе и поправљао, ја сам мајстор по занимању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате непосредна сазнања или да ли сте евентуално чули да је у тих неколико дана до тог догађаја на такозваном минском пољу, за које кажете да нисте били ту, да је ту било неког затварања људи, мучења, страдања, убистава?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не знам оно, тако су неки причали, ја не знам, нисам то ни видео. Када сам дошао кући, чуо сам да је било на минском пољу то, да су људи неки погинули.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А пре минског поља?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Ја нисам видео, ја сам био стално у задрузи, господине и ишао по њивама, ишао вршио кукуруз.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли сте чули, да је ту било у неким просторима, у неким зградама некаквих затвора, где су били довођени, привођени, саслушавани?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па то се причало, али ја нисам знао ни ко је привођен, нити ко је то наредио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали Ану Шалај?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јесам, њен је муж са мном радио у задрузи, ако је то та што је у Долу становала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли познавали Владимира Шалаја?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не знам, по имену знам Шалај презиме, али не знам сада по имену тачно, можда неког кога ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је њен син.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Онда знам сина, само не знам тачно име након толико година, он је био дете тада, када је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Она иу свом сведочењу, у једном од својих сведочења тврди да сте Ви дошли по њеног супруга и сина и рекли да се морјау јавити на састанак, да је то поручио Миленко Рудић, на тај састанак 17.10. после подне.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Није тако било, господине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да сте дошли по њеног мужа и сина Владимира заједно са Миленком Рудићем и одвели их.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Нисмо, ми смо, овај, то је испочетка било, трећи дан, да дође да ће ићи радити, јер он је био тракториста код мене, а не да сам ја дошао 17.-ог, јер 17.-ог сам ја био на њиви и одмах сам дошао кући и одмах сам отишао ујутру рано за Љуково код Инђије, а није, то је било трећи дан, да ли би хтео ићи радити, јер он је возио трактор, да иде да буде на комбајну код мене и код Милана, овога Рендулића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када већ поменусте тај 17-ог кажете били сте на њив, да ли знате, да ли је тог дана објављено да се становништво скупиле у задрузи, у дворишту задруге, испред задруге, ради некаквог састанка?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Ја то нисам знао, био сам на њиви, дошао сам предвече, отишао кући, могуће да је било, ја не кажем да није било, ја сам чуо касније да је било, али ја нисам био присутан томе, да сам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви познавали браћу Жељка и Дарка Павлића?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па знао сам да су доле, знао сам, знам ја већином све Ловашчане, неко можда име тачно и не знам, али знам већином све Ловашчане, ту сам живео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате шта се са њима догађало, да ли су негде мучени, тучени, шта им се догодило?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Е то ја не знам, то не знам, стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте никада били ни у каквом сукобу са њима?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Никада у животу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Андрија Балић сведок каже да је његова жена лично видела како Брајковић звани «Кинез» туче двојицу браће Павлић кундаком пушке и да сте их тукли, односно једног од њих ударили кундаком пушке?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па који дан, када ја и нисам имао пушку првих дана и где бих га ја могао тући, па када су и мене хтели скоро притворити с почетка, зато што нисам знао, ти добровољци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже код кухиње горе, то је тих неколико дана?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Онда бих знао господине, могу се заклету у шта хоћете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вам само предочавам што су други рекли.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Знам, нити сам икада те људе у животу пипнуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Мату Батаковића?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Знам, радио је у задрузи, како не бих знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли га видели тог дана када је био напад?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Нисам видео, нисам видео, ја сам се одмах вратио кући, нисам видео га сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бранку Балић, да ли сте познавали?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Бранку Балић знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У каквим сте односима били са њом, да ли сте некада били у неким сукобима?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Никада, са њеним покојним оцем сам био добар, радио је са мном у задрузи мојој, одлазили, никада нисам имао сукоб.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Андрију Девчића?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Андрију, па знао сам, његов син је ишао са мном у школу у Загребу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли шта се догодило том Андрији Девчићу?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не знам, то појма немам, јер кажем Вам да ја нисам по селу ишао, ја сам радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже сведокиња Бранка Балић да сте били присутни неке прилике када су Милан Девчић и Слободан Зораја пред Вама тукли Андрију Девчића?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Ма није истина, свашта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То наредних дана, наредног дана или наредних дана, да ли Вам је познато да ли је ту у селу успостављена некаква власт, полиција, територијална одбрана, цивилна?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Била је, то не могу рећи, била је и војна ту команда, ту код мог стрица, сви морају тражити излазнице ако идеш из села од њих, ту и доле код тог Девчића, да ли је исто била тамо једна војска, да ли је и ту команда, знам да су овде горе када сам излазио, морао сам тражити папир да идем у посету жени и деци и мами.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Коју сте Ви и каву војску виђали у селу тих дана после напада?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па то ја нисам пуно шетао, био, видео сам касније у униформама редовно, нешто је с почетка било добровољаца, неки су отишли, неки су остали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали било кога од добровољаца?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па касније неко је остао у селу, знао сам овај Косту сам видео, што ја сада не знам, тако су га звали, ето и неки «Аждаја», тај се био тамо нешто приженио ту у селу за једну Хрватицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Љубана Деветака?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Познавао сам, он је био мештанин, па је био одселио негде, па када је дошао за директора задруге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте га Ви видели први пут након?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Видео сам га ујутру, други дан, био је он дошао код мене, овај, тамо дошао је, имао је аутомат, имао је оно као слично ловачкој униформи нешто, тако и дошао је код мога тате да дође у задругу да ради и то и он ми је рекао да одем по кључ тога донети да се отвори та сала у Дому културе. Он је био мени директор задруге.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је још нешто био, изузев што је био директор задруге?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не знам, био је он тамо у селу, неко каже да је био командант, ја не знам, ја знам да сам ја радио, слабо сам га ја и виђао, никакве ја, ја сам само то јутро сам у том моменту радио и када је дошао у задругу рекао да радимо, да можемо ићи у њиве, вршити и то је све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је била успостављена некаква милиција у Ловасу?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па било је милиције, сада да ли је то тих првих дана, не знам тачно, али била је успостављена милиција, ту одмах у центру, прекопута зграде, у Боре Кесера кући, ја мислим да се Бора Кесер зове, он је негде у Аустрији радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли ко је радио у тој милицији, полицији?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био припадник те полиције?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па знам да је Мићо Девчић био ту у полицији, било је ту, неки су одлазили, долазили, ја не знам све тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли ко је био шеф, да кажем, командир те полиције?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па испочетка ја не знам тачно ко је био, у том моменту, тих првих дана није се знало тачно ко пије, ко плаћа, ја нисам знао, касније знам да је Мићо прузео, али не знам када, да је постао, али не знам тачно када.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је била успостављена нека територијална одбрана од домаћих тих, локалних?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јесте, па то смо ми као сви, и Хрвати су добили пушке, добио је и Јосип Лукетић, шта ја знам, сви су добили пушке ко је остао у селу, добили смо пушке.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви били припадник територијалне одбране?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јесте, сви су морали, али то је тако речено, али ја сам чувао задругу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате, ко је био главни у тој територијалној одбрани, ко је командовао том територијалном одбраном?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да ли је, ту је био Мића, Љубан, сада ја не знам, не Мићо већ овај Љубо тај из Краљева и Милан, ко је од њих тачно био командир, ја нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који Милан?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Радојчић, њих двојица су били тамо, а не знам ко је био главни, они су, добили су пушку и то и ништа нису људи, само су рекли да идем у задругу чувати тамо да ћу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од тих неколико дана после напада и овог минског поња, да ли сте чули да ли је било сахрањивања неких људи, где су сахрањени, колики број људи је сахрањен?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па јесам, да су сахранили горе на гробљу, ја не знам број.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате, да ли је неко купио те људе који су побијени, да су после сахрањени и како су сахрањени?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па ја сам чуо ваљда да је Шима Пејић требао да иде купити и сахрањивати те људе, али ја нисам видео, јер нисам ни видео када су купили, кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, на дан напада 10.10.1991. године, да ли је било хрватских оружаних снага у Ловасу?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па били су, тај дан, госпођо, они су имали своје оружје овако у цивилима који су имали то, имали су пушке, неко ловачке, неко калашњикове и они су то држали страже по селу, то знам, а тај дан ја не знам да ли је била војска или полиција не знам, то не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви рекосте да сте за овима који су учествовали у нападу кренули.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да ишли смо доле и када смо ту код, тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога су они тамо нешто седели, попили, па Ви крећете са њима, то траје.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Иза ми њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и објасните ми, ко је то све био, за киме сте Ви кренули?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Били су добровољци знам, знам наше ове мештане који су из мог места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, реците?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Био је Жељко Крњајић, био је Мићо Девчић, Милан Радојчић, Дуле Грковић и покојни Милорад Воркапић, њих знам, са њима сам и одрастао у том месту, јер ми смо све мала година разлике у старости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Те нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу неки из Товарника, одакле су, да ли их знате однекуд?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Знам овај, знам овог једног из Товарника, овога момка што је ту био стругар, што смо заједно радили, ја сам у задрузи па сам ишао ето тако шта је један другом требало урадити, њега знам овако, али нисмо били пријатељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, овај што је сада био?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, да, сада не знам му тачно име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан Ступар.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да Душан, е тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су униформе они имали, јесу ли биле једнообразне или је било разних?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Нису било је разних, биле су оне шарене, полицијске оне шарене, ови, свакаквих је било униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу били неки добровољци?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јесу али ја их не знам, госпођо, ја сам то видео, мало вратио се и ја више те добровољце нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви сазнали да су ти људи добровољци?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па тако се причало то по селу и неки су били тај Коста ко је био, остало, тако сам сазнао да су били добровољци они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био тај Коста тада са њима?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Овде, ја мислим да у нашој улици он није био, можда је у другој, ја не знам, али у овој где су били они, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, кажете склонили сте се код Боже Девчића.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и Ваша фамилија.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Ја и отац само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто сте се тамо склонили?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Зато што је Мића рекао, тамо је његов тата и све и били су тамо неки су се још склонили и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо је било безбедно?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па безбедније, јер његов тата је био ловац и тако, ту су рекли.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте се склонили 10/11 октобар?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, да, ујутру сам онда отишао кући да то мало, ја и тата, у седам сати смо отишли кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је било некаквог окупљања тамо у задрузи тај дан, да је мештанима говорено Хрватима да иду да се скупе у задругу тамо, да дођу у задружно двориште механичке радионе?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Нешто је речено, али ја нисам, овај, не знам за то госпођо ко је био и шта је био, не знам кога је тај први дан, јер сам је, ја кажем вратио кући и био ту још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажете, нешто је речено?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Причало се да су били, то сам ја касније чуо, да је било окупљање у задрузи и тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се то причало?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да су те Хрвате водили тамо у задругу и да су се скупили, али ја не знам о чему се ту ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког затварања том приликом?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Ја не знам то, јер ја нисам био на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, пошто сте Ви ето ишли том улицом, значи кретали сте се, јесте видели негде.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, али то је једно 150 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке куће да су запаљене?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Е горела је једна кућа коју ја знам, то је од Илије Бакете, ту испред мене, од тате, то је испред, видео сам у том правцу када сам се враћао, да гори кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био тај човек, шта је он?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Е не знам ја где је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Илија Бакета, да ли је он неки хрватски полицајац?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, био је, али није био тај дан тамо када је горела кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та његова кућа је у?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: У Иве Лоле Рибара ја мислим, трећа од мог оца, трећа или четврта кућа од мог оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели још неку кућу да гори, да је запаљена?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Тада нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, да ли је тог дана црква горела?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па не знам ја то, госпођо, доле то ја нисам видео, то је према Жабарима доле ја нисам ишао да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ове куће друге, Јосипа Цоњара кућа, знате ли где је?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Знам да је негде доле, кажем, тај део се звао Жабари, знам где му је кућа била, али оно смо се некада и прије рата дружили и све, али знам где му је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је кућа Драгице Острун тог дана паљена нешто?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Ја нисам видео, јер то ми је прва комшиница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Златка Краљевића?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: То је доле, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте видели, добро. Реците ми, да ли сте Ви нешто чували стражу тамо код Месног уреда, унутра, чували некада стражу да сте били распоређени као припадник ТО?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Ја сам већином био доле, кажем у задрузи, то можда је касније, али већином све што се дешавало ја сам био према задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то кажете већином, али да ли сте некада у Месном уреду чували стражу?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Нисам тих првих дана, то је можда, не знам да ли сам икада и ишао тамо на стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих првих дана, а када сте то чували стражу тамо?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па то је било након два, три, зими оно, иза Нове године и то, тако, иако сам био дан, два, већином сам, кажем био у задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо сте чували стражу у Месном уреду?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, ту испред и ништа више нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко Вас је то ту распоредио да то чувате?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Тај Љуба је рекао да ту будем док овај неки је био одсутан, па да се ја онда вратим у задругу и то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај Љубо?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не знам, неки добровољац, он је из Краљева Јелић, како се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то он Вама прича шта треба да радите?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јелић, ја мислим да се Јелић презивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како он то Вама прича шта да радите?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Дошао је, добио је да је ту неки командир, шта ја знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јесте ли Ви становали у тој стамбеној згради, где је управна зграда задруге, па горе неки станови?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јесте, ту сам ја имао у мом стану, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ту иначе живели или сте се ту преместили?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не, не, ту сам живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту сте живели?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да и онда овај када сам маму и жену прву и двоје деце одвео у Србију, прешао сам код тате и ту сам спавао стално са татом, да не буде сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставили сте тај стан?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ту дошли неки добровољци да живе?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не знам, неко је ушао, ушла је ту војска горе, нека, ко је, ја не знам, то ко је ушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ваш стан?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, и у све станове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали ко Вам је то ушао у стан?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па не знам ја те не познам те људе, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли дошли да питате, ко Вам је у стану сада?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па бојао сам се госпођо, шта да испитујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бојали сте се?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Ко се неће бојати у том моменту свега и свачега. Касније сам ја и после сам ја рекао да изађу и изашли су и то је након месец дана када сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубан Деветак у својој одбрани је нешто поменуо да сте се Ви некако здружили са тим добровољцима, па да сте им можда дали тај стан да ту станују?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Нисам се ја, ја ником не бих дао стан, коме ћу дати стан да испретура или нешто или да Вам однесу неке ствари из стана, нисам се ја здружио, могу ја бити и добар са њима, али нисам дао стан на коришћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, можда се «Кинез» здружио са њима па им дао тај стан.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Можда је, можда, али ја нисам никоме дао стан, то није, ја не кажем да нисам, рекао сам им онда касније да изађу и изашли су после тих месец дана и нисам дао више ником да улази у стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље питања, има ли? Пуномоћници, прво пуномоћници па онда саоптужени на крају, да идемо редом.

НАТАША КАНДИЋ: Само да Вас питам, када сте ово рекли, после тога више никоме нисте дали.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, али касније је то, после месец, два дана.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вас је неко питао од добровољаца, тражио?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Хтели су и војска и ово, али ја нисам дао више, рекох, имате празних кућа па ту будите.

НАТАША КАНДИЋ: Није било неких проблема да се неко љути или да предузме нешто овако?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па мало су онако можда гледали али није ми нико, пошто сам и ја био, кажем, ту радио, знали су да радим у задрузи и онда више ме нису.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми када сте били у задрузи, Ви кажете да сте све време проводили, да ли сте Ви виђали ове своје мештане да су ту у задрузи?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Виђао сам ове који су радили са мном.

НАТАША КАНДИЋ: А ове друге?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Ове друге нисам, јер ми нисмо улазили тамо, ми смо доле где су трактори, тде је машинско то, кажете где су били затворени, ми тамо нисмо улазили горе.

НАТАША КАНДИЋ: А ко Вам је рекао да су тамо били затворени?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па то се касније причало све.

НАТАША КАНДИЋ: Када касније?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па иза тога, кажем, месец дана се то, када су пуштени ти људи и то шта се десило, ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви са неким од тих који су пуштени, разговарали?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Кажем, они су отишли људи, али ондак ови који су били, који су радили, Јосип Лукетић он ми је рекао да су били тамо, јер он је остао у селу и радио је са мном.

НАТАША КАНДИЋ: Ко?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јосип Лукетић.

НАТАША КАНДИЋ: И шта Вам је рекао?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да су били тамо затварани горе у овоме и то ја колико знам, а ко је, ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, да ли знате Влатка Палијана?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Знам његовог тату, он је са мном радио, а он је био његов син.

НАТАША КАНДИЋ: А Влатка не знате?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Знам га, нисам се овако дружио са њим да знам га лично као пријатеља.

НАТАША КАНДИЋ: Он је овде сведочио и он каже, овај, на питање да је рекао да је 18.10., он потврђује да је видео Вас на путу?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Ја могу пред и богом драгим рећи да нисам тај дан био у селу, то ако не верујете, можете проверити, да сам био у Љукову тај дан, слободно све тамо питајте, сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Чак и мој братић који је настрадао, Љубо Солаковић, слободно и њега питајте, он је рањен тамо и тај ми је братић погинуо на минском пољу, други, Дарко, његов брат рођени, он је погинуо, а питајте Љубе нека каже, да ли сам ја био тај. Ако он каже

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

или неко други да сам био тај дан у Ловасу, слободно ме затворите, слободно ме ево сада затворите, нисам био тај дан у Ловасу, то је стопосто, тај мало лаже ако је рекао, то Вам ја гарантирам, слободно.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, родбина од Вашег оца, да ли је ту у селу?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Сада је, они су иселили, и тај погинуо ми је, кажем, од татине сестре син је погинуо на минском пољу, Дарко Солаковић.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било још рођака Ваших?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Био је тај Љубо Солаковић.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било још неких?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не, на минском пољу више.

НАТАША КАНДИЋ: Не не на минском пољу, него у селу?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па било је и стриц ми је био.

НАТАША КАНДИЋ: Са очеве стране?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, брат татин рођени је био.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он носио униформу?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не, не, него он иселио се.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Као Хрват је отишао.

НАТАША КАНДИЋ: Као Хрват?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, да, као Хрват отишао је.

НАТАША КАНДИЋ: Када?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па када се допустила војска да се исељавају он се иселио.

НАТАША КАНДИЋ: Зато питам са стране Вашег оца, да ли је још неко као Ви носио униформу?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не, па ја имам две сестре, немам никога, једна ми је умрла.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, од стрица, од?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па тај братић је био у полицији хрватске војске, он је био од тог стрица.

НАТАША КАНДИЋ: Да, он је носио ону другу униформу?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: А Ви ову?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, само још.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: А мени је мама Српкиња.

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да разјаснимо, зато кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, овај, мајка Вам је Српкиња, шта се то у селу догађало?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Ништа, они су се наоружавали, је не знам зашто су се Хрвати наоружавали, никада ми нисмо имали такве неке сукобе ради тога, шта је то било, ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, Хрвати се наоружавали и онда?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Шта ја знам шта су они мислили у својим главама.

НАТАША КАНДИЋ: Шта се онда догодило?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Онда су они држали те страже и то.

НАТАША КАНДИЋ: И онда?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: И ништа, онда су одједном онда се то запуцало и онда су ти главни су некако побегли некако, нисам, остала је та сиротиња јадна.

НАТАША КАНДИЋ: А зашто је тај Ваш братић страдао?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па не знам, он је ваљда, зато што је, кажем, да сам ја био тамо, сигурно бих ја њих извукао, тражио бих да их пусте некога тамо, али нисам, он је отишао на минско поље, како је погинуо, не знам ни ја.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, јесте ли Ви имали могућност тако да некога заштитите, да питате за некога?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не знам, питао бих тај дан, случајно бих питао, да сам знао ја бих питао.

НАТАША КАНДИЋ: А колико је Ваш отац имао година?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Он је 1929. годиште, госпођо, он је 1996. године умро.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али тада 1991. године је?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Он је радио у задрузи као шеф рачуноводства, он је био је пензији.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је активиран тада?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Мало је помогао и подучио те људе и више.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он имао некаквих проблема?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Није, није имао.

НАТАША КАНДИЋ: Никаких?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Никаких.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, да ли су други имали проблема или?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па откуд ја знам, били су по њивама, ја слабије и тих година, да се ја тога сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан, господине Брајковићу, Бранкица Мајкић, адвокат, имам само кратка за Вас питања, два или три, само да нешто појасните што сте рекли. Ђурицу кога сте спомињали да сте отишли по њега, је ли то Ђуро Антоловић?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То је то лице?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Да, да, он је дао кључеве, јер мој стари је некада био водио то, тај Дом културе, годинама је водио ту киносалу и то, а ови су били то домари и кључ је био код њега, он је донео, откључао и ја сам отишао и више га нисам ја.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И Ви нисте били на том састанку што сте рекли=

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не, мој отац је отишао на састанак, зато што га је Љубан звао да иде у задругу, да би био директор, односно тај шеф рачуноводства да преузме то.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми, да ли Вам је можда отац пренео какав је то био скуп, шта се догодило?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Као да ће се радити, да ће се задруга обновити, то ми је отац рекао и да ја бих сутрадан требало да дођем у задругу да идем радити комбајном, јер ја сам био, возио комбајн тамо годинама у тој задрузи и ја и овај Рендулић Милан.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми, да ли је Ваш отац пре 'пензионисања, да ли је он такође радио у рачуноводству?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јесте, јесте, главни књиговођа био.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми ако се сећате, пошто сте били у кући код Девчића тог првог дана, значи 10/11 и да је ту било још људи из села, да ли можете молим Вас да се сетите неке породице или појединца?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Знам да су била два брата са мном су седела, ми смо тамо у једној соби, тамо старији били, а овде су били са мном Ђука Лукетић и његов брат, Лукетић, како му је име, брат му његов рођени, не Перо му је тата име.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Анте?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Е Анте, да.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, да ли се сећате још неке породице да је била ту, такође?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не знам, ваљда су ту били код ових старијих, знам да је мој тата био тамо код ових старијих, ми смо овде били, ја нисам тамо баш.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, хвала.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Након толико година, ко ће се свега сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље од бранилаца? Нема нико, од оптужених? Док дође господин Деветак, шта се десило са овима, Ђуком и Антом?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Касније, ја не знам, након некога времена, ја сам тамо радио у задруги, тај Јосип Лукетић ми је рекао да су они ваљда погинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јосип Лукетић након неког времена тамо када смо радили у задруги, када је то иза тога минског поља, он ми је рекао ваљда да су они погинули, а где, ја не знам да се неко, не знам где су погинули, јер нисам био, кажем, он ми је то тако пренео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих двојица, а отац?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Тада отац није био ту са њима овде тај дан када сам, овде где смо ја и Ђука и Анте били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим на то, шта се оцу њиховом десило?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па да је и он убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва тројица?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Сва тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су погинули тако сва тројица?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не знам, не знам госпођо, ја нисам био тамо да видим и да знам где је ко погинуо, нити сам ишао по томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, оптужени Љубан Деветак, добар дан желим.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Добар дан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Жељко, обзиром да си ти радио, овај и са тим комбајном и берачом кукуруза и тако даље па си често одлазио у правцу економије, у правцу тамо цесте Товарник-Вуковар и тако даље, па бих имао јендо питање у вези са тим, да ли си ти икада чуо, видео да је ту на релацији Ловас-економија или економија – цеста Товарник – Вуковар постојала нека масовна гробница?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Пошто смо имали сведока који су тврдили то.

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: То знам да није нигде било никада.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На гробљу, да ли је била нека?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Јесте госпођо, тамо је била нека гробница, то се касније видело, то се није одмах знало, то се иза два, три месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то било, шта је то било?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Нека је била тамо, закопани су људи, ја не знам ни ко је закопан ни шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који људи?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: Па ти ваљда шго су погинули, тако, то требате питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су погинули?

Сведок ЖЕЉКО БРАЈКОВИЋ: То што је погинуло на минском пољу, то требате Шимета Пејића, он је њих закопавао и питати га, он то најбоље зна, то је што ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема допунских питања, да завршимо са овим сведоком.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да идете господине. Направићемо паузу па ћемо онда овог сведока Жељка Ракића.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес **СЕ ПРЕКИДА** у 16,33 часова и биће настављен у 16,50 часова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес **СЕ НАСТАВЉА** у 17,02 часова.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК ЖЕЉКО РАКИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ракићу.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши подаци су, од оца?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Ракић Жељко, отац Драгољуб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Драгољуба, шта сте Ви по занимању?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: КВ механичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: КВ механичар, са станом у, адреса садашња?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Остојићево бб, општина Бијељина, Република Српска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бијељина, Остојићево бб, година рођења и место рођења?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: 1962, 07. април 1962. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1942.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: 1962.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, где сте рођени?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јакубовац, општина Вуковар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Општина Вуковар, да ли сте у неком сродству са оптуженима, ево их ту иза Вас, хоћете да Вам читам њихова имена или?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Знам, нисам ни са ким ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, са оптуженима несродан. Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите, положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас који је на пулту.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок Жељко Ракић, од оца Драгољуба, по занимању КВ механичар, са пребивалиштем у Бијељини, Остојићева бб, рођен 1962. године у Вуковару, са оптуженима несродан, није у завади, опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се поступак против четрнаест лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила у нападу, затим убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу и страдање цивила приликом догађаја на такозваном минском пољу. Вас је оптужени Жељко Крњајић предложио за сведока, да имате нека сазнања у вези овога што је предмет оптужбе, овог првог дела оптужбе, напад на Ловас, а ако имате и за остало. Изволите.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Ја сам дошао у село Товарник, сада тачан датум мислим да је био 08.-09. октобар 1991. године, тамо имам родбину као, пошто сам чуо да је Товарник у то време био ослобођен као од такозваних усташа, да их обиђем и онда када сам тамо дошао

код те родбине, био сам ко њих дан, два а у међувремену пошто сам ја, из првог брака имам сина, он је био у Западној Славонији, тамо је чуо сам да су избегли, али нисам знао тачно где, а када сам долазећи у Товарник, они људи који су тамо били, рекли су да се може добити кућа, пошто је њихова кућа у Западној Славонији запаљена, нисам знао где, знао сам да су негде око Београда, у Београду, нико није знао тачно да ми каже, тражио сам и нисам нашао и онда сам био у Товарнику пар дана код тог рођака да видим да ли се може тамо каква кућа добити, шта и прикључио сам се тадашњој станици милиције Товарник као полицајац.

Онда је касније тамо сам био тих четири, пет дана, не знам тачно колико, дошао је у станици сам био распоређен на задатке оно јавни ред и мир, јер све се питала војска, ми смо били на пункту према Шиду или тако негде, према Илачи, е сада, једноставно ето то су били послови сви оно, ако је неко пијан или мало шенлучи или нека вика, дрека, пучњава тако да се то једноставно смирује. Касније долазили су неки тамо војна лица, сада да ли су пуковници, мајори, не знам тачно чинове, заборавио сам, у станицу, али пошто сам ја био само обични полицајац, нисмо имали приступа када су разговарали са командиром или замеником командира. Дошао је, 09-ог су дошли навече да као требамо ићи у напад на Ловас. Да ли је, мислим да је био пуковник, не знам тачно како се звао, ишли смо, испред станице нас је покупио командир тадашњи Крњајић Жељко и рекао да идемо на бензинску пумпу, тамо је било, дошао је, пуковник је био и рекао да се иде у напад на Ловас, да нису успели никакви разговори и преговори око предаје оружја у Ловасу, нека је цифра оружја била ова, они кажу није, значи тамо смо добили само допуну муниције и наоружања, ко је имао слабије оружје добио је као јаче и одвезли су нас са камионима до неког релеја. Онда смо ту изашли напоље пошто је неки далековод био пао, жице су биле ниже спуштене и онда смо ишли пешке у село Ловас. Дошли смо тамо пред зору не знам ни ја преко неких шума, њива кроз само село и били смо у неком тамо дворишту, у шумарку у ствари док се није мало разданило по дворишту и док није почело гранатирање Ловаса и поред неког тамо млина је почела пучњава, ми смо мислили да је то био знак за напад и једноставно смо ушли у село и почела је та као пучњава шта ја знам, али у првом делу улице где смо ми ишли, ту је већином српски живаљ, није ту било до центра села без мало никакве није ни било пучњаве једноставно, то је само ето. Само што је тадашњи командир Крњајић наредио да се, пошто је његова кућа била прва на удару, он је прво код себе ушао у двориште и рекао својима да се мора на ограду ставити, да се види бела крпа или нека плахта било шта да се зна да је ту, као да смо ми туда прошли и свака је кућа била као прегледана, дал има ко дал нема, нит је ко ту нама пружао отпор нит смо имали шта да се ту с неким, једноставно, долазили су, они су

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

људи који су из Ловаса, улазили су у дворишта да ли то био Хрват, Србин није битно, са свима су се поздравили, све је то трајало тако док нисмо дошли негде отприлике до центра тако некако. Онда је са неког брда тамо како се зове не знам, воћњак је тамо неки виноград био, отале је почело на нас као да се пуца, ту смо мало имали отпор и то је све трајало можда једно 12 сати, отприлике тако. Почела је та пуцњава, онда смо се ја и Крњајић вратили од задруге кући пошто је један човек дошао и рекао да хоће неки тамо Хрват да преда пушку, пиштољ с тим да нема никаквих санкција, да га нико не дира. Ми смо се вратили до његове куће, кад смо се вратили до његове куће тај човек је стварно био тамо, предао је пушку и пиштољ и успутно је још било људи који су, оно кад су видели да нико никог не дира што би сад, даће пушку ко има. Онда смо отишли код мислим да се зове Жељко, то је јако добар другар са Крњајићем, Јапунца Жељко, код њега је било у дворишту тамо у његовом подруму је било можда једно, не знам тачан број, једно 30-40 свеукупно особа. Ту је било и Срба а највише је било Хрвата. Онда су се они сви са нама поздрављали, оно једноставно шта, дошли су изашли су напоље људи. Има ли ко од оружја, ништа каже нема нико ништа. Једино тамо мало је око задруге било пуцњава. Кад смо се вратили ја и Крњајић поново до задруге Пемпер Мирко ми је рекао једноставно као да је кроз плач неки, има једна жена рањена. Она је рањена још од гранате, то је било гранатирање је било ујутру шта ја знам сад да ли је било 15 до 7, 7 и 15, не знам тачно време, па ди је та жена овај, каже ту је негде. Реко, дај имал какав ауто одвешћу је ја. Није проблем, нема везе ко је и шта је. Каже он јел оћеш? Реко оћу. У међувремену је Крњајић отишао у центар неко га је исто звао да му неко преда оружје, кад сам ја дошао неки тамо војник који је био са нама полицајац је дошао и рекао је дај да видимо ди је та жена. Ми смо њу узели у неку деку и ставили смо у ауто и била је «Опел ида» тако нешто, на задње седиште смо је ставили и кад сам се враћао у центру је био Крњајић, ја сам рекао «ајде са мном има рањених». Нит је он питао ко је ни шта је, једноставно је сео са мном у ауто и ми смо отишли у Товарник. Али ми је Пемпер Мирко рекао да је тај ауто који сам ја узео то је био задружни ауто, да је он лош, да му треба досут воде, овамо да треба једноставно да се погледа. Ја реко немам ја то сад кад, дај да ми однесемо ту жену, човека, нисам ни знао ко је да ли је мушко или женско, да однесемо ми њу прво до болнице па касније ћемо гледат ауто шта се десило. Онда тако да смо ја и Крњајић отишли до Товарника смо кренули, тамо нас је војска зауставила на једном пункту као према Товарнику и онда је дал је био пуковник, не знам тачно чинове не могу да се сетим, колико је прошло 20 година, зауставио и пустио нас једноставно. Каже добро је и кад је видео рањеника пустио је али у центру кад смо долазили у Товарник у центру поред полиције је било пуно људи. Жељко је рекао «стани, вози жену

за болницу а ја ћу сад да видим овде шта се дешава». Ја сам само њега истоварио и отишао за Шид, кад сам стигао у Шид само сам жену успио предат у дом здравља у Шиду, онда се ауто једноставно блокирао, стао, просто се прегрејао, нисам ја имао кад да гледам да ли се грије или не грије, једноставно само да се та особа која је била ја то не знам која је та жена, спаси. Онда сам се вратио до Товарника и тамо смо ја и Жељко ту ноћ били заједно преспавали, цео дан је кад смо ишли не знам мислим да је био исто пуковник не могу се сад тачно сетити, дошао је и рекао да морамо отићи у Ловас по два хрватска војника један да буде као полицајац један Збор народне гарде. Ми смо сели у возило и отишли смо у Ловас и довели смо мислим да се један зове Кризманић а другог не знам. Један је био као полицајац, један је био Збор народне гарде. Њих смо предали у Шиду, да ли је била школа нека, фудбалско игралиште, тамо негде мислим да је школа нека била у Шиду. Онда сам ја кад смо се враћали из Шида, на пункту у Шиду нам је рекао полицајац пошто је познавао Крњајића рекао је да га тражи жена, да му је жена код станице полиције у Шиду да га тражи, дошла је дал је била у Пазови, мислим да је била, овај да га види једноставно нису се дуго видли. Ми смо се вратили тамо у Шид, били мало са њима и ту је још једна жена била нека њихова комшиница не знам како се зове сад, заборавио сам. Касније смо дошли у Товарник и ту ноћ је Жељко био рањен, некако се припуцало шта ја знам шта је и како испало, не могу се тачно свега сетити у детаље, овај и онда је одвежен је до болнице у Шид, из Шида за Митровицу из Митровице ишао за Београд и шта ја знам. Касније сам ја у Митровицу сутрадан сам одвезао његову жену и маму прво, па сам касније дошао други дан да иду код њега у болницу па сам касније ишао по оца и његову опет мајку и жену, онда сам ишао по њих у Стару Пазову. Безмало сваки дан сам ишао да га обилазе сва родбина оно ужа родбина, сестра, зет јел они су у Товарнику били његови. Онда још је био Воркапић Милан, он је био на ВМА, онда сам његову мајку и оца из Ловаса исто одвезао тамо а у међувремену кад сам био у Шиду, пошто је моја мајка добила шлог, дошао ми је човек који је из Борова, пошто је знао да сам отишао према Товарнику код рођака да их обиђем, рекао ајде кући мама ти је у болници у Вуковару. Како у Вуковару, шта тамо ради, шлогирана је. Онда сам ја отишао дан, то је било можда дан после Жељковог рањавања, био је Јордић Љубо, Љубомир, тако некако био је командир, дошао код њега да ми да он једно 6-7 дана пошто шта ја знам шта могу да, морао сам отић кући да видим шта је мајка, шта је било у ствари. Она је добила шлог, шлогирана је била у болници тамо, па сам је морао возити за Нови Сад и сто проблема је било. Касније сам дошао поново у Товарник да видим шта се, једноставно шта је са Крњајићем како је, то је било не знам око 21. у ствари отишао сам у Товарник, па ми је одмах неко рекао да је покојни Милорад Воркапић

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

тај дан му је била сахрана, ја то нисам ни знао. Онда сам отишао хитно за Стару Пазову по Жељкову жену да дође на сахрану Милораду, онда сам дошао у село Ловас и тамо сам био на сахрани кад смо причали, рекли су ми да ћу моћи добит кућу пошто ми је син у Западној Славонији а њихов је Папук у ствари први напустио. Ја сам реко да ли могу добит неку кућу да сместим ту сина и жену пошто је она, ми смо били разведени али свеједно моје је дете са њом. Отишао сам код Ђуре Продановића, он је обећао каже никакав проблем није, можеш добит кућу овде само кад дођу. Дај ти мени само дај кућу, ја ћу њих наћи некако. Отишао сам у Београд, нашао сам их и тад сам ја почео живити у Ловасу, то је било 20 не знам тамо други, трећи, четврти датум, не знам тачан дан кад сам тачно почео и почео сам онда радити у полицији, пошто сам радио у Товарнику почео сам радити у полицији у Ловасу од тог датума. То је све што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставиће да Вам постављају питања најпре Жељко Крњајић, после остали.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан господине Ракићу.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Добар дан.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Питао бих те кад смо кренули из Товарника за Ловас, да ли смо водили нека два Хрвата?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јесмо. Имена им тачно не знам али смо водили двојицу људи с тим да је неки, речено да се они пред село морају пустити.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли су они пуштени?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јесу, обадвојица. Мислим да су и дан данас живи и да живе у Ловасу. Али не знам тачно људе, нисам их тад познавао, не знам како се зову имена не знам.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Кад смо ја и ти са том женом напуштали Ловас код тих жица што су пале, далековода.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да?

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Дал нас је ту војска зауставила?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јесте.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И шта сам ја рекао војсци? Дал сам шта и рекао војсци?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Мислим да си рекао само да се журимо, да је жена рањена, да треба да идемо до болнице.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А дал се ту појавио тај пуковник?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Тај пуковник је био на како се звао, дал је Камбер, тако некако Камбери, тако је. Изашао је из неког транспортера тамо не знам.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Дал се сећаш дал сам ја том приликом њему нешто дао и нешто обећао?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Мислим да си му дао, дао си му хрватску заставу шаховницу такозвану и обећао си му једну пушку као ловачку неки трофеј.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јел та пушка била са нама у ауту? Јел сам је понео из Ловаса?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Мислим да јесте.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро.Приликом нашег уласка у те куће рекао си да је прво моја кућа. Јел си ти био са мном у мојој кући?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јесам.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јел се сећаш шта сам ја рекао оцу за белу плахту?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да мора одмах на капију да стави белу плахту или неки бео предмет да се види да је кућа као да смо прошли ту кућу једноставно, да смо били у кући.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јел смо то говорили свима без обзира која је кућа и чија је иако ти ниси ни знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде сада мало сведочите. Поново сте се изгубили и сведочите.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Коју си ти кућу добио у Ловасу од Ђуре Продановића?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Мислим да се звао Острун, то је негде дал је Острун тако некако.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Дал је то била цела кућа или је била запаљена?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Била је цела кућа.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Бранилац.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Адвокат Вукотић. Господине Ракићу, ја за Вас имам само једно питање.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Добро.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Мало пре сте рекли да сте после напада овај са Жељком и том рањеном женом отишли у Товарник.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Можете ли да ближе прецизируете време овај када сте пошли у Товарник?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Када смо одлазак из Ловаса?

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да, из Ловаса у Товарник.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Знате шта, ја не могу рећи тачно у минут али отприлике од око 2 сата, да ли је било 5 минута прије или пет минута касније, то не знам тачно не могу сад, јер нисам ни дан данас не носим сат пошто нисам волио да будем одређен на време.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро. Хвала Вам што сте се одазвали да сведочите. Ја више немам питања за Вас.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Хвала и Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да ноћ уочи напада да се неко појавио у станици милиције од војних лица и да је рекао да идете у напад на Ловас?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је ближе објаснио план напада, која је Ваша улога у том нападу, улога евентуално и других јединица. Шта Вам је рекао?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Као прво, мени лично ништа није рекао пошто смо ми као обични полицајци, нисмо имали приступа том разговору. То је могао само да буде присутан Крњајић Жељко и покојни како се зове, Милан Воркапић, Миле како, Милорад Воркапић. Само њих двојица, пошто су они били овај је био Крњајић Жељко био командир тад, а Милорад му је био заменик и био је са њима Јордић Стево који је био помоћник њихов. Њих тројица су смели да присуствују састанцима кад су долазила војна лица дал то био капетан, мајор, пуковник или неки мањи чин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви само знате да су ти официри разговарали са њима двојцом, тројцом.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам они после Крњајић и неко од њих пренео план напада, куд ћете ићи, како ћете ићи.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не. Само је Крњајић и покојни Милорад и Јордић изашли напоље и рекли «ми ноћас идемо у напад на Ловас».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је објаснио који сте то «ми»?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Као полиција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само Ви или евентуално још неко?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Он је рекао овако «полиција иде», пошто је Жељко Крњајић био нама командир полиције и рекао је «идемо у напад на Ловас до бензинске пумпе, тамо ће бити даља упутства, још ћемо добит неки људи». Које и како не знам, јер није ништа ни он у том тренутку даље, није хтео да каже или није могао да каже не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кад сте дошли на бензинску пумпу тамо ко вам се обратио? Да ли вам се неко пре свега уопште обратио?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па обратио се, пуковник је био и рекао је да се иде у напад на Ловас, да ће нас овај шта како ћемо ми кад нас има мало, добићете појачање. Дошли су неки добровољци, одакле су, ко су, шта су, тад смо их први пут видели барем ја а и ови људи који су са мном били смо их први пут видели многе од њих, једноставно све смо их први пут видели. Дошле су две групе. Неки су били како дал «орлови» некако, тако се звали, неки не знам ове друге како су их звали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате по именима ко је био у саставу те ваше полиције кад сте кренули у тај напад?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Био је Крњајић, Милорад Воркапић, Јордић Стево, Срдић, дал је Срдић Стево, како се зову остали не могу се сетити имена осталих. Јер било је имена који је тек дан-два дошао, били у станици са нама једноставно министар тад полиције доведе човека и каже то је нови полицајац са вама и то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате одакле су ти људи били? Да ли су били сви из Товарника или негде из околине из Ловаса? Одакле су били ти људи што су били у полицији са Вама?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па било је из Товарника, из Ловаса. Било је неких да ли 2-3 из Шидских Бановаца и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли тад познавали односно упознали Милана Девчића.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Дан-два сам га само знао. Прије напада на Ловас дан-два сам га само знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел он био са Вама у тој групи?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Милана Радојчића?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да и он је, њега сам упознао на бензинској пумпи ту ноћ сам га упознао, видио у ствари ту ноћ на сам Ловас иако га прије нисам видио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали овог Ступар Душана?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли га видели тада? Јел био са Вама? Ако сте га познавали.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јесте. Ступар Душан јесте био са нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Грковић Душан, Душко?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па треба да је, Грковић ми јесте познат али не знам сад да ли је био тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зоран Тепавац?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зоран Тепавац.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Он јесте био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле је он?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Из Ловаса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај Грковић?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Мислим да је и он из Ловаса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико вас је укупно било у тој групи тих полицајаца?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Полицајаца, мислим да нас је било од једно 13, 14 до максимално 20, није било више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је тада кад сте кренули са тим камионима односно пре него што сте кренули према Ловасу, ко је командовао са вама и да ли Ви знате докле идете, куда идете, да ли знате план напада?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Главни командир за нас је био само Крњајић Жељко и он је рекао «Људи, ја сам одговарам за вас, ове људе не познам, идемо сви заједно».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Докле сте ишли сви заједно? До ког дела?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: До улаза у село. И онда пред сам тамо има неки као дол, ту смо се раздвојили у три групе, Жељко је водио групу нашу као само полицајце и ту је био са нама Радојчић Милан и још нека двојица људи које не знам, ту ноћ сам их упознао. Не знам, ту смо ноћ као њих двојицу добили. Ми смо ишли у ову прву улицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту кад сте дошли да ли су ови други били, ко су били та друга војска иза вас?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па звали су се добровољци а то ко су били, одакле су били, нит смо ми њих питали нити су они нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико их је отприлике било да ли знате?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па једно 50 можда, 45, 50, 55. Не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су се они раздвојили у неке групе? Ко је командовао тим људима?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не знам ко је командовао јер из простог разлога пошто ја знам само да је нама Жељко Крњајић командовао, а ко је њима командовао, они су имали своје командире а нисам знао како шта, ко иде, не знам стварно то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је у тој вашој групи био неко од тих добровољаца?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не знам. Мислим да није. Двојица су које не знам, да ли су из њихове групе то не знам стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви пре тог напада били кад у Ловасу, јесте ли познавали Ловас као насеље?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Био сам можда једанпут.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли којом улицом и како сте се кретали у односу на положај осталих улица, кућа?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Ми смо ишли прва улица кад се уђе већ до саме задруге, ту је била једна мислим да се зове улица Иве Лоле Рибара, не знам тачно. Ту је била улица Крњајић Жељка на ћошку зато смо ми ишли том улицом и ту је био највећи српски живаљ, ту код нас у тој улици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се сви заједно кретали тих 15-20 колико вас је било све време да ли сте били заједно или сте били подељени по групама?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па били смо, покојни Милорад и Жељко, Милорад је предложио да се раздвојимо да иде једна група са десне стране улице и друга група са леве стране улице и да смо тако ишли смо у те две групе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је неко пре тог напада рекао да ли ћете имати и какву везу са војском овом ЈНА како сте је тад звали?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Знам да је тај неки пуковник кад смо били на бензинској пумпи рекао да је све сређено, да ће бити нека артиљеријска паљба и да ће се, једноставно да је све сређено, ми само као идемо ето да се то село ослободи од Збора народне гарде као тих тобожњих усташа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел вам неко рекао колико тих из Збора народне гарде, која то јединица брани село?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Није нико рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која јачина, састав те, па идете ипак се пуца.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Стварно се не сећам, не могу на то одговорит, не сећам се стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли било те артиљеријске припреме како.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јесте. Није било пуно, не знам тачно колико отприлике 15-20 граната, 30, не знам тачно колико је било. Између осталог, оне су погодиле, једна је погодила ту госпођу коју сам ја одвезао за Шид и предао у дом здравља, једна је запалила кућу баш у тој улици где смо ми ишли јер ми кад смо дошли близу куће, кућа је већ горела у тој улици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви закључујете да.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па вероватно од гранате, мислим нико није ту био од нас, да ли је можда сам тај власник куће или је граната запалила, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви то у кретању том улицом према селу видели и били у било каквом контакту са овим другим групама које су заједно са Вама нападали?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никога нисте видели?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па видило се само, чула се пуцњава, нисмо се могли видети пошто имају куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте кренули даље од куће Жељка Крњајића.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се догађа успут?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Ми смо сваку кућу, није битно да ли је унутра Србин или Хрват живио, лупали на врата и кад су људи отворили врата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте ви знали ко је Србин ко је Хрват?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Ја нисам знао. Уопште нисам знао. Ја сам знао можда једно два човека из тог села. Али нисмо могли ми прегледат ко је Србин, углавном свака граната свака кућа се мора обићи и свака кућа се мора обавестити да се стави крпа бела да се зна значи, као ето ми смо нека војска па смо ми прошли туда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви у том кретању долазили само до дворишта, звали људе, или сте улазили у куће, да ли је ту било неке пуцњаве, бацања бомби, шта се дешавало?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не. Једноставно ако је капија отворена, уђе се у двориште и зовеш. Ко год изађе, тај шта ће нормално да је имао пушку не би ја био овде. У том првом делу, до задруга се зове, то је једна зграда висока е отале мало кад смо прошли задругу ту је било пуцњаве из неког воћњака са неког тамо брда које је било вишље наспрам нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете, улазили сте у двориште, позивали људе да изађу, јесу ли људи излазили?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јесу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви након тога контролисали да нема још неког у кући? Да нема неког са оружјем?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па само онако, ако се процени тог момента, то је делић секунде, ако се процени да ли би требао да погледаш кућу али кад изађе одједанпут 15-20 људи и кажу нема никог, мислим ниси у том моменту могао толико да размишљаш да ли проверавати или не проверавати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су неки од тих људи који су излазили из тих кућа из тих подрума и како кажете вама се јављали да ли их је неко негде водио, одводио?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не. Само им је наређено, не наређено, то је тешка реч само је речено да се врате у подруме где су били или да се групишу у веће групе да буду сви у једним као подрумима да се зна, само су морали да обележе свако своју кућу да се зна као да је војска прошла и да смо тако знали ди смо били, ди нисмо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте успут видели било и за то што сте рекли, изузев то што сте рекли од те гранате, евентуално неку запаљену кућу или?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Само ту једну кућу што је горела, она је отприлике на пола те улице, она је горела. Сад од чега је она запаљена, како је запаљена ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели неке повређене и убијене људе у том кретању?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: До саме задруге нит је ко био убијен јер није било потребе, нити је ко био тучен, нити је шта запаљено, нити бацане бомбе. Једноставно после задруге је неки човек тамо лежао мртав а ја сам ишао са друге стране улице. Једноставно нит знам човека, ништа, једноставно тамо су неки викали «имао је пиштољ, дал га смемо узет пиштољ, како ћемо узет, шта ћемо узет». То ме није занимало. У том тренутку је дошао Пемпер Мирко и рекао да има жена која је рањена и онда смо Крњајић и ја касније отишли и њу одвезли до Шида. У ствари, ја сам одвезао њу до Шида а Крњајић је остао у Товарнику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви кад сте ушли тамо према центру да ли сте улазили у некакве просторије, конкретно јесте ли улазили у просторије неке месне заједнице ако се тако звала.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: То је само било нама као месна канцеларија. Само тамо је било све отворено и само овако погледаш и не треба ић и улазит, кад нема нигде никог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви и Крњајић прегледали шта ту има у тој просторији?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па не толико, зато што нико отале овај кад је то било већ при самом центру села, отишли смо можда 20-30 корака отале, почело је да се пуца на нас. Онда смо ми отишли ту да видимо ди се пуца, шта се пуца, зашто и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Жељко Крњајић каже да сте тада заједно ушли у месну заједницу, у штаб Збора народне гарде или како су га они звали, кризни штаб. Ту сте затекли везу која је радила. Значи, неку радио станицу, спискове имена људи неки 5-6 водова и тако даље.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па то су они све имали тамо, само што то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам само да ли је то било тако, да ли сте, да ли је то било тако како је човек рекао.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јесте. То је било тако, само што тог момента ниси могао све да погледаш, да видиш. Не знам шта је ту сад испало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине што сте рекли да нисте, а сад кажете да је то било тако. Да ли знате да нека кафана неког Стјепана Реса да ли сте ту видели да се нешто догодило?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не, то је било затворено кад смо ми прошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте у близини те кафане видели неки леш ако га је било?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каже Крњајић да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није. Није спомињао леш код.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда је погрешна интерпретација, извињавам се ако је, али проверићу није толико битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињао је леш иза дрвета Јосипа Краљевића.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не знам како се човек звао, али је био поред, иза задруге неких 30-50 метара не знам тачно а ту нигде нисам видео никога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте после ту жену одвезли у Шид и сутрадан се вратили по наредби да доведете неког полицајца и гардисту?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте само вас двојица били?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Каде?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте дошли, кад сте се вратили у Ловас сутрадан. Тако сте рекли.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Сутрадан. Само нас двојица смо дошли у Ловас и узели смо њега, мислим да се звао један Краљевић а не знам како се звао овај други човек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте то дошли? Где сте нашли те људе?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Е сад, не могу се сад сетити стварно, не могу. Не могу се сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли их нашли на улици, у кући, у некој згради? Где нађосте те људе?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не знам. Мислим да је била задруга, не могу се стварно сетити. Не могу сигурно сто посто рећи да је била задруга.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту било више људи кад сте дошли да тражите ову двојицу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па не знам, стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте их идентификовали? Како сте знали о коме се ради?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Крњајић је знао ко су ти људи, онда смо, рекао је да иду они са нама. Пошто је он из Ловаса, ја их нисам знао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А не знате одакле сте, где сте их овај.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не знам. Мислим да смо по једнога отишли баш његовој кући директ, а другог не могу да се сад сетим, стварно не знам. Шта год би рекао можда ће бит криво, а не могу се сетити. Једнога, мислим да смо ишли директ у његову кућу а другог смо не знам где нашли, не могу се сад сетити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што сте их одвели да ли сте били негде и да ли сте евентуално присуствовали ако је било саслушања неких других људи тог дана када сте дошли ову двојицу да покупите?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не. Није било, само смо њих двојицу једноставно имали смо неке као лисице оне за једнократку употребу, ставили на руке и отишли за Шид.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли та двојиц имали било какве униформе, Зенга или полицијска.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Један је био, мислим да је био у униформи Збора народне гарде. Нисам сигуран, 20 година је прошло, не могу се сад тачно сетити да ли је био. Мислим да је један имао униформу. Не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај што мислите да је имао, да ли сте га одвели из куће или из тамо неког простора другог?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Из куће. Мислим да је био из куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тог дана пред напад 9-ог да ли сте ви у станици милиције делили било коме и какво наоружање? Униформе и наоружање?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не сећам се. Не. Колко ја знам не. Не сећам се тачно, само је била допуна наоружања на бензинској пумпи. То је донела војска наоружање, оне кутије, оружје, муниције и то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После тог дана значи 11-ог, кад сте одвели ову двојицу, значи то је 11.10. да ли се сећате када сте Ви први пут следећи пут дошли у Ловас?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: То је био 12-ти пошто је Жељко тога је дана био рањен, дан кад је Жељко рањен, ту ноћ, сутрадан сам ишао мислим да је био 12-ти, не могу се тачно сетити, требао је да је 12-ти кад је Жељко рањен или 13-ти, не знам тачно. Дошао сам по његову жену пошто је била она у Ловасу да је одвезем у болницу. Жену и маму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били 17-ог 3-4 дана после тога у Ловасу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам значи нешто име Борислав Михајловић звани «Бата»?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Борислав Михајловић звани «Бата» да ли Вам то нешто име значи?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај сведок тврди да је 17.10. у Ловасу дошао у сукоб са Вама због неког добровољца тамо.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не. То није могло бит тачно пошто сам ја 14-ог или 15-ог већ отишао за Борово да видим шта је са мајком пошто је она добила шлог. Шлогирана је и 5 година је била шлогирана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте после догађања на минском пољу, неколико дана касније да ли сте познавали некога од тих добровољаца после тих догађања, после минског поља на коме кажете да нисте били.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Било је њих, ти добровољци су се смењивали сваки дан, долазио је, неко дође неко оде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам нешто значе неки надимци «Аца», «Коста», «Петроније»?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Аца, мислим да је то био Александар Грк смо га звали. Петроније то је чуо сам за њега, био је неки «Аждаја». Не може се то знат кад је сваки дан долазила нека војска те од овога, те од онога, нико више не зна ко је чија војска и ко шта ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па пошто сте Ви како кажете после 20 и неког се населили у Ловасу.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: 25. сам добио кућу од Ђуре Продановића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте од тог времена па надаље упознали некога од тих добровољаца?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јесам. Тај Ацо, Александар Грк смо га звали, Петронија сам само онако виђао повремено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли контактирали с њиме? Јесте ли били у некој релацији после тога јел сте знали шта раде, чиме се баве.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Ја сам био полицајац оно што кажу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па баш зато што сте били полицајац.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Знате народ што каже прашинар ако се некад нешто треба неко нешто узме, украде или неко малтретира, то је био мој посао, шта сад добровољци, они су имали неке своје јединице које ја нисам с њима пуно могао контактирати, нисам контактирао нит су они хтели са нама пуно контактирати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се некад у неком друштву било кога од њих или још неких били у некој свађи да кажем сукобу око, расправљајући о томе зашто су погинули људи у минском пољу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не. Нисам никад. Као прво, ја те људе нисам с минског поља ни знао нит сам имао разлога да то питам кад они, нисам ни био ту за време минског поља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала. Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви у току напада све време били са Жељком Крњајићем?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему командовао у нападу? Ту на терену?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па на терену су команду имали само Милорад Воркапић и он. То је секундарно, ајде да направимо ово да не би неко погинуо, да не би нико никог малтретирао, да се нико не сме тућ, да се не сме неко бацат бомбе без везе, палит нешто ако не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Жељко Крњајић није имао команду тамо у нападу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не разумем питање, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врло јасно питање. Ко је командовао Жељку Крњајићу на дан напада тамо у селу? Ви сте неки полицајац. Да ли сте Ви професионални полицајац?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, командир Вам је Жељко. Морате знати ко је њему тамо или није имао никакву команду?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Знам да је само овај, да ли је, знам кад смо требали кренути да је био наш тадашњи министар Борислав како се звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас само у Ловасу. За време напада, немојте да окрећете причу на нешто што Вас не питам. Јел знате јел не знате?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми Жељко је рањен. Ко га је заменио у станици милиције у Товарнику?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Његов заменик је био покојни Милорад, у Товарнику га је заменио Јоргић Љубомир, Љубо, не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ту кад сте били током напада и кажете после тога сте се враћали, па у задрузи сте дошли и преузели неког полицајца и гардисту. Да ли сам Вас тако разумела?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да ли је била задруга, да ли смо ишли код овога кућа, тачно прецизно не могу да кажем. Ишли смо код једнога, мислим да смо код једнога смо ишли кући, а други дал је био пред месном заједницом, пред задругом, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И разумела сам Вас да сте рекли да је неко од њих имао униформу.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Мислим да јесте један од њих двојице, не знам који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите? Па нема сада шта да мислите. Да ли знате да је имао униформу или није имао униформу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па униформа је најлакша за скинут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате или не знате?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не знам, не знам да ли је тачно имао униформу. Мислим да јесте, али нисам у то сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је Жељко Крњајић управо помињао за тог полицајца Ивицу Рендулића да није имао униформу и да су ишли кући код њега по униформу, па је он рекао да нема. А за овог другог гардисту Златка Краљевића је саслушан тај сведок извучен је из подрума из куће, зато Вас питам за те униформе.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Знате шта, прошло је јако пуно времена, униформа је негде нека постојала. Сад дал је он њу имао на себи, дал смо, код једнога смо ишли кући мислим дал је имао на себи или је узео од куће, не знам тачно не могу се тачно сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Љубана Деветака да ли сте упознали?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јесам касније кад сам дошао у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад касније?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па после 25-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 25-ог? Код октобра?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Октобра да, кад сам добио кућу у Ловасу да би могао да сместим свог сина и жену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете ли да ми објасните под којим околностима сте га упознали? Шта је био тај човек? Да ли је имао неку функцију у селу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па Љубан Деветак мислим да је био председник овај директор задруге само Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели некада у униформи?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Ја лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао још неку функцију сем те?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не знам. Само знам да је био директор задруге. Другу функцију не знам да ли је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте за ова два Хрвата нека што су вођена кад сте ишли у напад. Што су поведени ти људи? Идете у напад па сада водите два Хрвата. Што ће вам ти људи?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: То је речено да се они морају повести да се морају пустити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете речено. Ко је то рекао?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Мислим да је пуковник да је ваљда рекао, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама пуковник лично рекао?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не лично, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Ви сазнајете да је.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Од покојног Милорада, он је рекао да се они морају повест и да се морају пустит пред село. Тако је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви после видели због чега је била њихова функција у нападу или уопште у том кретању према селу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Они су само ишли са нама до села и онда су на крају једноставно само као одоше, побегоше и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ишли испред вас или како?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Пошто је та, има нека падина и они су као низ ту падину се једноставно као бацили тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми колика је била та укупна скупина људи који иду у напад? Колико вас је било?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па дал је можда тако једно 65, 70 -80 људи, није било више. Не знам тачно. Тачан број не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми јесте ли Ви видели ту јединицу Зенги или било шта у Ловасу од хрватских оружаних снага? Неког војника тамо и то.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па били су, пуцали су али је најгоре је било што су пуцали из кућа, кад се уђе у кућу пошто је то наш сремски систем, кућа, двориште једно економско, па онда оно тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су то пуцали из кућа хајде сада да чујем, где? На ком делу тог вашег кретања кроз улицу којом сте ишли?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Отприлике од правца задруге, цркве и горе од неког воћњака, тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте значи стигли и до цркве сте били је ли тако?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не, не, из тог правца су они на нас пуцали. И ту је та задруга била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли отишли у том правцу да.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Онда су пуцали из пар дворишта дал је ту баш код тог не знам тачно како се зове кућа, газда куће. Али они су прошли разумете, и унутра кад уђете само су старије жене или мала деца и шта ди је тај, ко је био? Не знамо, једноставно побегао је а ко је.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, никог нисте видели. Ја Вас питам да ли сте их видели?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Директно не. Само сам видео на 10-20 метара, значи не би могао бит овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су те друге групе биле које су биле у нападу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Ми смо ишли овом првом улицом а другом улицом они су улица до нас и као трећа улица је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли пуцали Ви у нападу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли пуцали Ви и припадници Ваше групе полиције?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Кад је пуцано на нас, јесмо пуцали. Само кад је пуцано а овамо нисмо пуцали зато што нисмо имали потребе, ту је било већином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било бацања бомби по кућама, по двориштима?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не. То није било сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По подрумима?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било паљења кућа?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Колико ја знам не. У нашој улици не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој улици? Ниједна кућа није запаљена?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Једна је кућа горела кад смо ми дошли, кренули у ту улицу та је кућа једна горела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали су неки сведоци да су паљене куће управо у тој улици куд сте се Ви кретали.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Ја за то не знам јер није, док сам ја био тамо није. Ја сам отишао да ли је било 2, десет до два, два и десет, кад сам ту жену одвезао и више се нисам враћао у Ловас. Да ли је ко касније палио, шта је било не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми шта се дешава тог дана кад Ви идете у напад и да ли је долазио у станицу милиције у Товарнику, да ли су долазили неки добровољци и да су тамо запремали униформе и оружје?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не знам, стварно не знам за то. Пошто смо ми као полицајци имали, иде се на пункт, иде се по селу да се види да није неко пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један од добровољаца Славољуб Ивановић да ли га знате?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е он тврди да се међу онима који су им делили оружје и униформе били и Ви.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: То није тачно. Ја нисам био тамо, нисам делио оружје. Ја лично не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други? Шта они јесу или нису?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не знам, стварно не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Вас Славољуб Ивановић, да ли сте Ви били у неком сукобу са њим?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас спомиње оног дана 18.10.91. године, кад је био овај догађај на минском пољу.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте се између осталих и Ви расправљали, били тамо у згради у кући Боре Кесара где је станица милиције и да сте се расправљали са неким капетаном у вези страдања овог на минском пољу. Спомиње да сте били и Ви и набраја и друге људе.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Нисам био, кад нисам био ту уопште у Ловасу тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па управо то сам хтела да питам. Нисте у сукобу никаквом. Што би Вас он спомињао а знате се? Значи, није нека грешка познајете се.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Познамо се, да. Па и овај господин што је питао за човека кога ја по имену и презимену не знам, а рекао је да је самном био у сукобу а ја не знам да је уопште био у сукобу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који? А реците ми одакле Ви долазите? Из?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Борова Села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Борова Села.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дошли сте у Товарник. Ко је Вас позвао у Товарник да Ви будете у милицији?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Нико ме није позвао у Товарник, пошто сам дошао да обиђем родбину тамо. Имам рођаке овај од мог братића ћерка је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи нико Вас није позвао?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не. А ко Вас тамо поставља за припадника милиције?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Отишао сам у, пошто сам чуо да ће у Товарнику бити сазнао сам да се из Западне Славоније мој син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули, ту причу. Ја Вас питам ко из милиције Вас поставља, каже бићете Ви.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Крњајић Жељко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крњајић Жељко.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да. Пошто је он био тад командир станице милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања пуномоћници?

МАРИНА КЉАЈИЋ: Добар дан. Марина Кљајић пуномоћник оштећених. Рекли сте да сте у Ловасу били у милицији. Ко Вас је тамо поставио? Како сте дошли како? Причао је за Товарник. Питам з Ловас. Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Ја кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се крстите? Није помињано за Ловас, ово је помињао на моје питање за Товарник.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Рекао је да је дошао 25-ог, добио стан и да је постао полицајац у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање гласи ко га је тамо поставио за полицајца? А Ви седите и сада реагујете, ја сам рекла Вама и јуче да не треба да реагујете тако с места.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Тамо је у то време био овај командир, Милан Девчић. Ја сам пошто сам био полицајац као у Товарнику, овај, а то је само било моје одсуство тих 5-6 дана, колико сам био да мајку сместим у болницу, да она буде тамо, онда сам једноставно из Товарника је пренешено да будем полицајац у Ловасу, пошто сам добио тамо кућу.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Па добро, јел Вас Девчић поставио?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па ја сам постављен у полицији у Товарнику, али сам само отишао у одељење полиције у Ловас зато што сам био као полицајац у Товарнику а тих пар дана које ми је дао Љубомир Јордић да могу да одем да мајку ставим у болницу да то решим, онда сам само дошао код Миће и Мића је рекао нормално могу да радим, после сам тамо добио кућу да сместим сина и бабу, његовог деду и шта ја знам.

МАРИНА КЉАЈИЋ: И којим сте се пословима као милицајац бавили у Ловасу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Само јавни ред и мир, ништа више. То је оно ако се неко напије, или оно што кажу они шенлучи тако.

МАРИНА КЉАЈИЋ: А да ли је било привођења на разговоре мештана Ловаса у тој милицији? Саслушавања неких?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па вероватно јесте било, само, јесте било али не знам кога је привођено.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Па јел било или није било? Ви само не знате ко је привођен, а вероватно је било привођења?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па чим човек нешто лупа по кући, туче жену, децу, морамо га привести шта ћемо другачије.

МАРИНА КЉАЈИЋ: А ко је те људе саслушавао тамо кад их приведу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Требало би да их је саслушавао Милан Девчић кад је тамо, ако није онда онај ко је дежурни тај дан, ту смену ко је дежурни, тај га као саслуша, испита и ако је пијан стави се да се отрезни и иде кући сутра.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Да ли Вам је познато јел било неких убистава у селу док сте Ви били тамо у милицији тој?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Колико ја знам не. Кад сам ја дошао у Товарник не, у ствари у Ловас, не.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

МАРИНА КЉАЈИЋ: Није Вам ништа познато име Звонко Мартиновић да ли Вам било шта говори?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не, ништа.

МАРИНА КЉАЈИЋ: А да ли је неко пријављивао неки нестанак људи, одвођење, да се неко жалио милицији да је неко одведен, да је нестао, да га нема?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Пошто сам ја био стално као на терену, одо по селу, мени се ништа нико није жалио да фали онај или овај.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Није неко питао за особу Мату Сабљак шта је са њим? Где је он.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Немам појма где је.

МАРИНА КЉАЈИЋ: То Вам није познато?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не, не. Јел пазите, ја не знам ниједног овај човека из Ловаса под именом и презименом, значи да мени они не знам.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Па добро, Ваш задатак као полицајца шта сте конкретно оно радили у Ловасу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па пошто сам овај, ја сам полицајац био, завршио сам само тај неки курс за полицајца и то је било строго после.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Добро. Јел сте држали неку стражу? Обилазили?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па једноставно ако је стража, обилазим стражу тако или ако неко се случајно напије, и ако га треба привест, привест, ако не, само му кажеш немој више пит или немој туђ жену и децу е то је.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Јел био полицијски час у то време у Ловасу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јесте. Али то је војска држала. Тад се малтене ни ми нисмо кретали, били у станици или ко је био на неком пункту тамо, тај је био тамо цијело време док не прође полицијски час.

МАРИНА КЉАЈИЋ: А реците ми цивилно становништво хрватске националности јел одлазило у том периоду из Ловаса?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Мислим да јесте.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Јел Вам познато на који начин су ти људи одлазили? Како је то било организовано?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Они су већином тражили да сами иду, ко је имао неке, или је муж отишао као био је из Збора народне гарде па отишао у Хрватску, онда је супруга тражила да иде и она за њим, да не би сад били као растављени ово, оно. Е то је било то.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Па како су ти људи одлазили? Својим колима, аутобусима, јел Вам познато како је то било?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па већина ко је имао свој ауто, тај је одлазио својим аутом нормално, узео је ствари оне које је могао да узме да стави у ауто и отишао је тако.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Није Вам познато за неке аутобусе да су долазили по људе?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не, не, мени не. Лично мени не.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Рекли сте добили сте кућу од Продановића. Јел знате чија је то кућа, мислим како је то дошло? Чија је била?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Мислим да се звао Острун Ивица тако некако, то је одмах ту близу полицијске станице као пошто је близу станице да будем ту. Пошто сам полицајац, ако нешто затреба да будем ту ето једноставно само тако.

МАРИНА КЉАЈИЋ: А после Вас јел још људи долазило тако из других крајева Хрватске ту насељавало се?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Како не. Из Западне Славоније дошло је пуно људи. Јако пуно.

МАРИНА КЉАЈИЋ: А у чије куће су они улазили?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па улазили су у куће оних људи који су напустили своје куће и рекли ево нека живе људи само да кућа не пропада. Ко је отишао, ко није хтео остао је тамо и био је тамо.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Даље? Немате? Браниоци изволите.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Господине Ракићу, Бранкица Мајкић адвокат. Имам за Вас неколико питања у вези свега онога што сте данас овај, кажите ми до кад сте остали у Ловасу, значи од тог 25.октобра '91., па до када?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јао не знам, да ли 1994. тако некако, две године, две ипо године, тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, 25.октобра прво да ово разјаснимо, значи Ви сте говорили једно па је пуномоћник оштећених постављао питања на начин да сте Ви постављени за полицајца у Ловасу, па ми одговорите је ли Вас Милан Девчић поставио за полицајца или сте Ви раније били полицајац који је наставио да ради у Ловасу као полицајац?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Ја сам то покушао да објасним, ја сам био полицајац у станици милиције Товарник, пошто је станица, одељење милиције Ловас спадало под станицу милиције Товарник, ја сам само из Товарника, пошто сам добио кућу у Ловасу дошао у Ловас, пошто ми је кућа ближе, ближе ми је син, његова баба и деда који су са њим били, пошто сам ја са супругом био растављен, па волио сам да дете буде близу код мене, ја сам пошто сам ближе са њима да будем са њима. Е само то.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми када сте дошли 25.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо разјаснили ко Вас распоређује тамо?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Госпођо ја сам био у станици милиције Товарник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми причати разлоге то смо све чули. А ко, персонално ко Вас пошаље тамо, идете?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па Љуба Јоргић је рекао пошто ћеш добити кућу у Ловасу иди у Ловас и тамо ради у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли се сећате можда Ђорђа Ивковића из тог периода у полицији у Ловасу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Само мало, извињавам се. То је један старији господин.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте старији инспектор у Вуковару, је ли био у том периоду у?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Тад јесте био у Ловасу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Био је тад кад сте Ви дошли?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А каква су његова задужења била, да ли се сећате?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Мислим да је тај човек, извините могу мало да размислим, мислим да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па ево ја могу да само мало убрзам, да ли је он саслушавао људе између осталог?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Мислим да не. Мислим да је он био само задужен колико се ја сећам за то што је враћао наоружање, ловачке пушке, пиштоља ако је било, тих калашњикова, да запише бројеве и то да он једноставно као то сортира, да ли је био задужен за испитивање, да ли не, не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То не знате?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли знате да ли су у том периоду сачињаване службене белешке о разговорима обављеним са мештанима? Ајте овако, да ли Ви уопште знате та процедура и тај посао око саслушавања и тако даље, ко је то тачно радио у тој станици?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: И ако је радио пошто Ви сад кажете да је то био Ивковић, пошто је био полицајац, и како сам ја могао некога да саслушавам кад ја нисам никад био полицајац.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, не кажем да сте Ви, него да ли знате уопште ко би то?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па вероватно јесте било, али ја не знам ништа јер нисам никад присуствовао ни једном саслушању нити сам могао да присуствујем ако се то и дешавало.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. И кажите ми што се полицијског часа тиче ко је контролисао поштовање тог полицијског часа, односно да ли се крши или се не крши, је ли то полиција радила или неко други?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Најчешће је то радила војска.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У време када сте Ви били, значи после 25., која је ту јединица била?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Ја мислим да су биле јединице из Крагујевца.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Из Крагујевца?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Мислим да јесте, не могу тачно, јесте они су били, они су дошли у Ловас, Крагујевчани су били тамо.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли се сећате да је стигла нека нова јединица у станицу полиције почетком новембра?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: То су дошли људи који су били полицајци, мислим из Београда да су послати као активна полиција која је завршила редовно своје школе, који су знали свој посао, полиција, не можемо ми бит полицајци нит знамо, као ја и мени слични, сви смо ми били такви полицајци он оно на у, бу, ако кога превари да нешто каже, каже, ако не ћутиш и то је то. А ово су дошли људи који су знали, били инспектори и шта су све били по чиновима не знам, дошла је нека јединица са не знам колико људи, њих је дошло у Товарник.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, и кажите ми ко је био командир полиције у Товарнику у том периоду, или је то овај Јоргић био?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јоргић Љубомир је био, до рањавања је био Крњајић Жељко, после рањавања је био Јоргић Љубомир, е кад су дошли ови као ти полицајци из Србије, активни који су завршили редовно школу, онда су они преузели то, мислим да се звао један Љубо, али не з нам тачно, Љубан, Љубо, тако нешто.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хвала.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још питања? Изволите.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми Ваш син и супруга та бивша и остало, што су они долазили у Ловас, што су се селили они из Западне Славоније?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па зато што су они живели од Вировитице једно 35 километара, Мали Грђан се зове село општина Грубишно Поље и тај део Пакука је први напустио Западну Славонију.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Што није им се свиђало тамо, шта? Па реците шта је било, зашто, јел су отишли под притиском, под пуцњавом, под чим, зашто ћутите о томе?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Њих су Хрвати као, хрватска војска, Збор народне гарде, ко је тамо већ владао не знам истерали једноставно, док нису могли узет ни трактор свој.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи нису они дошли из свог беса на туђе имање?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не, не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: То Вас питам, хвала Вам.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па ко ће носит дете од шест година.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала лепо.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите браниоци. Сагласност странака мора за измену редоследа. Изволите.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Када сте чули за име Петроније, пре 25.октобра или после 25.октобра?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јао госпођо, то је и сувише давно било да се сећам да ли је било пре или после. Мислим да је било после.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте чули, којим поводом се помиње Петроније, Аца Грк и то?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Знате шта, пошто Петроније име није често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Е само сам га по томе запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, јесте ли га видели у селу тамо?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па видео сам га овако можда пар пута у пролазу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ацу Грка?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: И њега сам исто тако такође. После они су били као нека формација која није била полиција, а ја сам се дружио само с полицајцима, с колегама с којима сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У ствари Ви сте завршили али ајде.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Пошто је рекао после 25.октобра значи ја више нисам имала питања. Сад хоћу да га питам кад га је видео, да ли може да каже. Да ли бисте хтели да нам кажете или ако можете да се сетите кад сте видели Петронија?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Госпођо не могу ја тачно рећи видео сам га 26., или сам га видео 29., датум тачан не знам.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ког 26?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па не знам тачан датум.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Месец, месец само кажите ми? Значи ког 26?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па не знам датум, да ли је био 26., 28., октобра месеца сам га видео.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од, изволите.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми Жељко да ли ти значи нешто име Милошевић Душан? Да ли ти је познато, да ли ти је био нешто он?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли ти је познато име Радованац Душан?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Радованац, то је радио је у полицији, мислим да је радио.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: А реци ми Вукадиновић Горан?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не сећаш се тих лица?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не. Вукадиновић Горан не, Радованац сећам се да је био у полицији код нас у Ловасу, а ове двојице не.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље. Ви можете уз сагласност странака. А, има Жељко Крњајић, допунско питање.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Овако ја имам три примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Прво, примедба је Ракић Жељко је полицајац у Борову Селу од 02.маја, значи није га Жељко Крњајић примио у полицију у Товарник, он је дошао као готов полицајац, а ја се сећам да сам реко иди у штаб у Шид, ту ти је министар, сачекај, ја нисам мого примит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедба на његов исказ.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да, да. Три примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто мени причате, реко да нисам ја негде погрешила.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Не Вама него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Друго, примедба је за улазак у тај штаб, месну заједницу или штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево нека одговори сведок прва примедба да није он Вас тамо произвео у полицајца, Ви сте у Борову Селу већ полицајац.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Ја сам био полицајац госпођо, али је он био тај који је мого да каже, ал сам ишо у Шид па касније сам се враћао, али нисам знао да је то толико битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули за Душана Лончара тамо кад сте били у Борову Селу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Мислим да је то био пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо је ли?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га упознали тамо?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Можда сам га само овако пар пута видео, али нисам га упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Жељко Крњајић?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Вероватно јесте, пошто је био командир станице значи можда сам, вероватно се виђали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дорбо, изволите.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Друга примедба је за тај у месној заједници за кризни штаб Збора народне гарде, ту шаховницу коју сам и дао пуковнику Камберију скинута је са месне заједнице ди је била канцеларија штаба Збора народне гарде, били смо две, три минуте унутра, радила је радио станица плава, једно 25 цм висока, 40 широка, била је упаљена, зујила је, и оне спискове могу да идем на онај

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

детектор лажи, кунем се да су они спискови били на столу, они водови и оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то ишли после по списковима тим кад сте претресали куће?

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем јесте ли по тим списковима куће претресали?

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Не, не, ја сам то прегледао и оставио сам, мислио сам касније ћу се вратит, ја то нисам тај дан понео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Куће су све једна претресена, значи није бирано ова она и трећа примедба у вези ове двојице гардисте и МУП-овца, они су вероватно, ја не знам, вероватно нису се родили у задруги, они су доведени од куће свако од своје али 10-ог, 11-ог ја и Ракић Жељко смо дошли по њих, 11-ог сутрадан и били су у задрузи оба два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли без униформе, тако сте причали у одбрани?

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Не, не, ја нисам сад ни спомињао униформу, само знам сигурно Краљевић Златко је имао легитимацију од Збора народне гарде, предани су у Шид и у Бегејце и може се, ево тражим да се узму њихове изјаве из Бегејаца да ли су пронађене њихове службене легитимације, да је један гардиста, један МУП-овац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је ту спорно? Што сад примедба на исказ сведока, да ли има даље.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Он је рекао да смо ишли кући, ја кажем да нисмо, да смо их узели из задруге 11-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно кратко јер већ. Колегеница Живановић се не слаже.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био командир полиције у Ловасу кад сте дошли?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Кад сам ја дошао? 25., тад је био Милан Девчић.

НАТАША КАНДИЋ: После, јел Милан Девчић остаје и даље?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Мислим да не, да је.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Е не могу се сад сетит, али мислим да није он био командир даље, кад су дошли, то је било кад су дошли људи ови из Београда онда је даље, сад ове људе које је споменуо, не могу се тачно сетит ко је био командир касније, али знам да није.

НАТАША КАНДИЋ: Како не можете да се сетите ко вам је био командир?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Госпођо 20 година је прошло.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, али сећате се овде детаља, кад сте водили у болницу, који дан, кад сте, све се сећате, а не знате ко вам је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не сећа се и завршено.

НАТАША КАНДИЋ: Само да, откуда Ви у Борову Селу заправо у мају?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим дозволили смо једно допунско.

НАТАША КАНДИЋ: Али чекате молим Вас, али овде је рекао да му је супруга у октобру напустила Грубишно Поље а он у мају, само да нам каже.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Госпођо да ли сте Ви добро слушали, ја сам рекао овако, ја сам са том супругом нисам живио, ми смо се растали, а ја сам рођен у Борову Селу, живио у Борову Селу, у ствари Јакобовац, општина Вуковар, а живио сам у Борову Селу од својих 6 месеци и тамо сам био цело време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: А моја супруга је живила у Грубишном Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро чули смо то, не морате.

НАТАША КАНДИЋ: У Борову Селу сте постали полицајац?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само још једно да, да ли сте чули да. Ово је последње питање. Да ли сте чули да та кућа у којој сте се населили Ивице Оструна, да ли Вам је неко рекао да је тај човек убијен у нападу од групе и у улици куда сте се ви кретали?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: То сам чуо да је убијен, али у нападу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: То су људи причали који су касније кад сам чуо да је он убијен ту ноћ, вече пред мрак, јер ми смо ту били до отприлике, пред тим, пред том задругом ди се то догодило, као да је он убијен, то је било можда 10 сати нек је било, пола једанаест, значи није био убијен тад, само сам чуо касније да је он убијен навече, пред мрак, е сад како, ко га је убио, то стварно не знам, нити могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то Вама прича време његовог убиства?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па људи у селу, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко? Ко вама саопштава време убиства Ивана Оструна и да зна тачно кад је убијен?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Ма то су причали сви, цело село, није сад причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко, реците ми некога, ко то?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не знам име, не знам имена људи кад сам ја у том селу тек тад почео да живим.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сви су били присутни 10-ог ноћу, кад је Иван Острун убијен испред кафића Стјепана Реса или у кафићу?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Молим, шта кажете, извините, нисам Вас добро разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас ко је тај ко Вам каже да је Иван Острун убијен ноћу 10-ог? То може да Вам прича онај што га је убио или неко ко је био присутан и то гледао.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: То сам ја само чуо у станици полиције, а сад ко је њега убио, шта је било немам појма, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то чули у станици полиције?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па кад сам дошо, после 25-ог, не знам ни ја који датум, кад су говорили да је у том кафићу убијен човек онда су рекли да је он убијен навече, ето, сад ко је рекао не знам, стварно не знам, не могу Вам рећи сад ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Довршено сведочење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви сте негде кренули до мене или шта, не разумем? Добро. Само да се наставим, рекли сте тада је командир Мића Девчић и Ви значи у команди полиције чујете да је увече овај убијен, и јесте ли се после распитали или чули шта се предузима поводом те информације?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па нисам се ништа распитивао, што, једноставно ако је он човек убијен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, сад сте рекли у полицији чујете, кажете и у полицији се прича да је увече човек убијен, и сад Ви сте полицајац и командир је Девчић и онда даље, шта се то? Рекао је да сте Ви командир полиције, немојте упадати у реч мени. Само питам даље, да завршимо тај догађај.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Да завршимо тај догађај?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Тај догађај се десио пошто су сви причали по селу да је, ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, Ви сте полицајац и у команди и кажете и ту се прича, и само ме интересује даљи наставак те приче, да ли се нешто сазнало?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јер ја кад сам дошао 25-ог шта сам ја знао да ли су они и кад су, да ли је ко то проверавао или није проверавао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па то Вас питам, само то да нам кажете за крај.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: То ме једноставно није занимало пошто се није мене тицало уопште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А зашто Вас не занима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се није Вас тицало?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па чекајте али ја нисам тад био ту.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били у групи која је ишла Лоле Рибара улицом и рекли сте да јесте?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек је убијен из те улице, је ли тако?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Али није убијен док смо ми били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Зато што знам да ништа није било разваљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате кад је убијен?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не знам тачно кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па причали су сви по селу, како сад да кажем причао ми Марко, Јанко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су причали, да ли рекоше ко га уби?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па какве су приче? Шта, извршио самоубиство што каже овај? Ко га уби?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Једноставно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су причали по селу, убио се Иван Острун, убијен Иван Острун, убио Ивана Оструна, шта се прича?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Само да је убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како у селу се прича а Ви радите у милицији?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па то је било госпођо да ли је тај дан, то вече кад су они, ми смо дошли до центра Ловаса, нико ту није метак на нас опалио до центра Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли звали његову супругу Драгицу Острун да разговарате са њом?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Нисам ја, кад ја нисам био надлежан за то, то би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Ко је надлежан за то?

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Па ја сам дошо 25-ог госпођо, шта ја сад знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Судија морам да кажем нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мислим, противим се оваквим питањима, уносе дозу неозбиљности, како сведок који прича да је дошао без икакве обуке, најгрубље и остало, може да зна ко је зашта надлежан, он не зна како се саслушава и ко има право да саслушава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како смо чули без икакве обуке, човек био милиција у Борову Селу, дошо овде, милицајац у Товарнику, ја га и не питам за неку обуку, него само ко је тамо где је он био милиционер.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је зашта надлежан, питате га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не може он да одређује као обичан полицајац, па он сам каже да су дошли.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 19. октобра 2011. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражим ја њему да он одређује, него да прича своја сазнања из тог периода ко је зашта био надлежан у станици милиције. Ја га не питам уопштено да га преслишавам надлежности у полицији.

Сведок ЖЕЉКО РАКИЋ: Госпођо судија, ја једно знам да сам само чуо то, то су људи рекла казала, ко је сад реко, ко је њега убио, да ли је убио и зашто га је ко неко убио, ја немам појма, а дошо сам тамо 25.10., и ја то не знам стварно шта се десило, знам само да док смо ми ишли том улицом он није убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведочење се наставља од старне бранилаца, добро.

Довршено сведочење.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида у 18 часова и 29 минута и биће настављен дана 20.10.2011.године у 14.30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА